

การศึกษาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน
ของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
The Study of Problems and Solutions for Mid-semester Resignation of Undergraduate
Students, Rajamangala University of Technology PhraNakhon

กิตติพันธ์ บุญโตสิตระกุล

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณผลประโยชน์ของสถาบัน ประจำปี พ.ศ. 2558
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่องานวิจัย : การศึกษาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน
ของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ชื่อ : นายกิตติพันธ์ บุญโตสิตระกุล
ปีงบประมาณ : 2558

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 5 ด้านประกอบด้วย ด้านสถานศึกษา และสภาพแวดล้อม ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านพฤติกรรมผู้เรียน และด้านสถานภาพครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.10 ทุกชั้นปีที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 997 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์จำนวน 750 ชุด ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับมาทั้งสิ้น 296 ชุด นำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ย 2.37 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.08 รองลงมาคือ ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.73 ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 2.45 ด้านพฤติกรรมผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย 2.12 และด้านสถานภาพครอบครัว มีค่าเฉลี่ย 1.46 ตามลำดับ

แนวทางการแก้ไข มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับอุปกรณ์เพื่อใช้ในการเรียนการสอนให้เพียงพอแก่นักศึกษา รวมทั้งจัดสภาพแวดล้อมเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา เช่น โรงอาหาร ห้องน้ำ สถานที่พักขณะรอเรียน ความสะอาดของอาคาร เป็นต้น ครูผู้สอนควรเอาใจใส่ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน และติดตามนักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น ขาดเรียนบ่อย หรือมีผลการเรียนต่ำ พร้อมการประสานกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อหาสาเหตุและแนวทางในการแก้ไขปัญหา และสอดแทรกการสร้างจิตสำนึกให้นักศึกษารักและผูกพันกับอาจารย์ และมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดความรักและผูกพันกับองค์กร

คำสำคัญ : ปัญหาการออกกลางคัน แนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน ความสูญเสียไปทางการศึกษา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
สารบัญ	ข
บัญชีตาราง	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
2.1 ความหมายของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา	3
2.2 จุดมุ่งหมายและภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา	4
2.3 ประวัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	4
2.4 การลงทุนทางการศึกษา	6
2.5 ความสูญเปล่าทางการศึกษา	8
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการออกกลางคัน	11
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	17
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	17
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	17
3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	18
3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	18
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	19
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	20
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	20
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	25
4.3 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	29
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	31
5.1 สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.2 อภิปรายผล	32
3.5 ข้อเสนอแนะ	34
บรรณานุกรม	35
ภาคผนวก ก สถิตินักศึกษาแยกรายคณะ ปี 2558	37
ภาคผนวก ข หนังสือขอข้อมูลนักศึกษา	51
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม	55

บัญชีตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ จำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง	20
2 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ จำแนกตามคณะที่สังกัดของกลุ่มตัวอย่าง	21
3 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ จำแนกการศึกษาก่อนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่าง	21
4 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ ประเภทสถานศึกษาเดิมของกลุ่มตัวอย่าง	22
5 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ ที่ตั้งของสถานศึกษาเดิมของกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าศึกษาต่อ ที่มหาวิทยาลัย	22
6 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ สาเหตุในการเลือกเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัย	22
7 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ ที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างระหว่างเรียนที่มหาวิทยาลัย	23
8 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ สถานภาพของบิด-มารดาของกลุ่มตัวอย่าง	23
9 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ ผู้ให้การอุปการะค่าใช้จ่ายขณะศึกษาที่มหาวิทยาลัย	24
10 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ การรับรู้จุดประสงค์ของหลักสูตรก่อนเข้าศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	24
11 แสดงสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร	25
12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านสถานศึกษาและ สภาพแวดล้อม	25
13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษา	26
14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน	27
15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านพฤติกรรมผู้เรียน	28
16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านสภาพครอบครัว	29
17 แสดงแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันที่มีสาเหตุมาจากนักศึกษา	29

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศ เนื่องจากการศึกษาคือกลไกในการพัฒนากำลังคนให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพในการทำงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งที่ทำหน้าที่ผลิตบุคลากรสายอาชีพต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยแบ่งออกเป็น 9 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ จัดการเรียนการสอนใน 22 หลักสูตร 57 สาขา แบ่งเป็นแขนงวิชาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 43 สาขาวิชา (คิดเป็น 75%) และสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ จำนวน 14 สาขาวิชา (คิดเป็น 25%) มีจำนวนนักศึกษาในการศึกษา 2557 รวมกันทั้งสิ้น 13,343 คน โดยมีสัดส่วนนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ : สายสังคมศาสตร์ เท่ากับ 63.13 : 36.87

จากจำนวนนักศึกษาได้มีนักศึกษาจำนวนหนึ่งออกระหว่างปี โดยปีการศึกษา 2556 ได้มีนักศึกษาออกระหว่างปีจำนวนทั้งสิ้น 1,070 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25 เมื่อเทียบกับนักศึกษาทั้งหมดในปีการศึกษา 2556 จำนวน 12,962 คน โดยจำนวนนักศึกษาที่ออกระหว่างปีคิดเป็นสัดส่วนนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ : สายสังคมศาสตร์ เท่ากับ 72.24 : 27.76 สามารถจำแนกเป็นระดับ ปวส. จำนวน 3 คน (คิดเป็น 0%) ระดับปริญญาตรี จำนวน 1,019 คน (คิดเป็น 8.23%) และระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต/ปริญญาโท จำนวน 48 คน (คิดเป็น 8.36%) สำหรับสาเหตุของการออกระหว่างปี มากที่สุดคือ พันสภาพ (คะแนนไม่ถึงเกณฑ์) จำนวน 643 คน (คิดเป็น 60.09%) รองลงมา คือ ถอนสภาพ (ไม่ลงทะเบียน, ขาดการติดต่อ) จำนวน 284 คน (คิดเป็น 26.54%) ลาออกและอื่นๆ จำนวน 143 คน (คิดเป็น 13.36%)

จากปัญหาการออกกลางปีของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยฯ ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการในหลายๆ ด้านของมหาวิทยาลัย เช่น การจัดการด้านงบประมาณ เนื่องจากกระทบค่าเป้าหมายจำนวนนักศึกษาทั้งหมด (จำนวนนักศึกษาคงอยู่) การประมาณการจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา การประมาณการรายรับของมหาวิทยาลัยฯ จากค่าบำรุงการศึกษา และที่สำคัญกระทบต่อภาพลักษณ์การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ และปัญหาของนักศึกษาที่ออกกลางปีนี้อาจลุกลามกลายเป็นปัญหาของสังคม เช่น การว่างงานไม่มีอาชีพเป็นหลักที่แน่นอน และอาจส่งผลให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ผิดไปจากพฤติกรรมของคนทั่วไปซึ่งสังคมไม่ยอมรับ เช่น การเสพสุรา การใช้สิ่งเสพติดให้โทษ การก่ออาชญากรรมและรวมถึงการต่อต้านสังคม

ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญของการสูญเสียไปทางการศึกษา ทั้งในด้านงบประมาณ และตัวนักศึกษาเอง ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาถึงสาเหตุของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ออกกลางปี เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาช่วยเหลือ รวมถึงเพื่อนำข้อมูลให้ผู้บริหารไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ทุกชั้นปี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ทุกชั้นปี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.10

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการแก้ปัญหการออกกลางคัน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. เป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการวางแผนงบประมาณการจัดการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
4. ได้ทราบปัจจัยต่างๆ ที่เป็นสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 ความหมายของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
- 2.2 จุดมุ่งหมายและภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา
- 2.3 ประวัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
- 2.4 การลงทุนทางการศึกษา
- 2.5 ความสูญเปล่าทางการศึกษา
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการออกกลางคัน
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

การศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความสำคัญและมีบทบาทในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง เพราะสถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ผลิตกำลังคนระดับสูง ซึ่งกำลังคนดังกล่าวมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำในการพัฒนาประเทศทุกๆ ด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ซึ่งจะเป็นการพัฒนาประเทศไปสู่ความเจริญในที่สุด

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอุดมศึกษาไว้ พอสรุปได้ดังนี้

วิจิตร ศรีสะอ้าน (2518 : 1) กล่าวว่า โดยทั่วไปถือว่า อุดมศึกษาเป็นการศึกษาระดับที่สาม (Tertiary Education) คือ เป็นระดับที่จัดหลังจากมัธยมศึกษา (Post-Secondary Education) ขอบข่ายของการอุดมศึกษาอาจแบ่งออกเป็น 3 ระดับด้วยกัน คือ ระดับแรก เป็นระดับที่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ได้แก่ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและอนุปริญญา ระดับที่สอง คือ ระดับปริญญาตรี และระดับที่สาม คือ ระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งเรียกว่า ระดับบัณฑิตศึกษา

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2520 : 2) ได้ให้ความหมายของการอุดมศึกษาไว้ว่า "การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาสำหรับคนวัยหนึ่งโดยเฉพาะ คือ วัยที่จะเป็นผู้ใหญ่หรือเป็นผู้ใหญ่แล้ว"

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2523 : 3) ได้สรุปความคิดเกี่ยวกับอุดมศึกษาไว้ว่า "อุดมศึกษา คือ การศึกษาระดับสูง ซึ่งจัดให้กับผู้เรียนที่มีประสบการณ์วุฒิภาวะสูงและผ่านการศึกษาชั้นมัธยมศึกษามาแล้ว"

จากความหมายของการอุดมศึกษาดังกล่าวข้างต้น สถาบันอุดมศึกษาจึงได้แก่สถาบันที่ให้การศึกษาระดับสูงหลังจากมัธยมศึกษา อันประกอบด้วย วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยเอกชน มหาวิทยาลัย ซึ่งให้การศึกษาดังแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป

2.2 จุดมุ่งหมายและภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา

จุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยที่มีลักษณะสากล แบ่งเป็น 3 ประการ คือ

1. บุกเบิก แสวงหา บำรุงรักษา และถ่ายทอดความรู้ เพื่อสร้างสรรค์จรโลงความก้าวหน้า และความเป็นเลิศทางวิชา (Advancement of Knowledge and Academic Excellence)
2. ใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นแหล่งวิทยาการชั้นสูงที่เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อความเจริญของมนุษยชาติ
3. ทำนุบำรุง ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ภายในขอบเขตของจุดมุ่งหมายดังกล่าว มหาวิทยาลัยทำหน้าที่หลัก 4 ประการ คือ

1. การสอนวิชาการและวิชาชีพ เพื่อสนองความต้องการกำลังคนของสังคม
2. การวิจัย ค้นคว้า เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ
3. บริการทางวิชาการแก่สังคม
4. ถ่ายทอดวัฒนธรรมและปลูกฝังความเป็นพลเมืองดี (วิจิตร, 2518 : 10-11)

สำหรับความมุ่งหมายของการอุดมศึกษาที่ปรากฏในแผนปฏิรูปการศึกษา มีดังนี้

1. พัฒนาความมั่งคั่งทางสติปัญญา ความเจริญทางครอบครัว อันจะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการและความเจริญของมนุษยชาติ
2. สร้างสรรค์กำลังคนในระดับวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนาสังคม
3. แหล่งวิทยาการที่เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชนและชนบท
4. ทำนุบำรุงและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
5. พัฒนาคนให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ด้วยคุณธรรมและจริยธรรม ให้สามารถดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าแก่บุคคลและสังคม (วัลลภา, 2524 : 11)

2.3 ประวัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ถือกำเนิดขึ้นจากการเรียกร้องของนักเรียนอาชีวศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2517 - พ.ศ. 2518 ซึ่งถูกสังคมมองว่าเป็นนักเรียนชั้นสองของสังคม จัดการศึกษาได้เพียงแค่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และการก้าวสู่ระดับปริญญาตรี จะต้องผ่านการสอบแข่งขันกับนักเรียนสายสามัญ ประกอบทั้ง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าทั้งสามแห่ง (ลาดกระบัง พระนครเหนือ และ ธนบุรี) ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เน้นการสอนทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้ย้ายสังกัดจาก กระทรวงศึกษาธิการไปอยู่ทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งมุ่งเน้นรับเฉพาะนักเรียนสายสามัญ และการจัดการสอบแข่งขันที่ยากยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนอาชีวศึกษา อาทิจำลองเรียนเพาะช่าง ตั้งอยู่ถนนตรีเพชร แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร โรงเรียนเพาะช่างก่อสร้างอุเทนถวาย ตั้งอยู่ที่ ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ วิทยาลัยพณิชยการพระนคร วิทยาลัยเทคนิค

กรุงเทพฯ วิทยาลัยช่างกลพระนครเหนือ ฯลฯ รวมตัวกันเรียกร้องให้กระทรวงศึกษาธิการจัดการศึกษาให้ถึงระดับปริญญา

ต่อมาในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จึงได้ถือกำเนิดขึ้น ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2518 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้เป็นต้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ให้การศึกษาทางด้านอาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพ เทคโนโลยีและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ในช่วงแรกที่เปิดทำการเรียนการสอนวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา มีปัญหาอุปสรรคนานัปการ อาทิ ขาดอาคารสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน บุคลากร ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการ จึงประกาศให้โอนบุคลากร ทรัพย์สิน สถาบันการอาชีวศึกษาที่สังกัด กรมอาชีวศึกษา 30 แห่ง ย้ายมาสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา โดยเปลี่ยนจากวิทยาลัยมาเป็น "วิทยาเขต"

ในปี พ.ศ. 2531 นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณที่มีต่อนักเรียนอาชีวศึกษา เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ โปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อให้วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาใหม่ว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีหมายความว่า สถาบันเทคโนโลยีอันเป็นมิ่งมงคลแห่งพระราชอาณาจักร เมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2531 ทั้งนี้ทางมหาวิทยาลัยได้ถือเอาวันที่ 15 กันยายนของทุกปีเป็นวันราชมงคล

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จึงมีภารกิจหลักคือ จัดการศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี (ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้ทำการเรียนการสอนควบคู่กับทำการวิจัยสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เรื่อยมา อีกทั้งยังทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมควบคู่กันไปด้วย

สืบเนื่องจากแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจ การบริหารจัดการสู่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินการโดยบริหารจัดการได้โดยอิสระ และมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ ภายใต้การกำกับดูแลของสภาการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้นเพื่อให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการและยกระดับสถานะสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เน้นทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีกทั้งสามารถจัดการศึกษาได้ถึงระดับสูง ปริญญาโท เอก จึงได้มีการยกฐานะพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่งขึ้น โดยมีการรวมวิทยาเขตที่อยู่ใกล้เคียงกันจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 9 แห่ง

จากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 ซึ่งได้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 มีผลให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเดิม ตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2518 ปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้งเก้าแห่งดังต่อไปนี้

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

- 3.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
- 4.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- 5.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
- 6.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
- 7.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
- 8.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
- 9.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ปัจจุบันมีจำนวน 9 แห่งทั่วประเทศไทย ครอบคลุมพื้นที่ทั่วทุกภาคของประเทศ ตั้งแต่เหนือจรดใต้ จึงนับได้ว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เป็นอาณาจักรทางการศึกษาที่มีขนาดใหญ่เป็นลำดับต้นๆ ของประเทศไทย ซึ่งมีศักยภาพในการผลิตบัณฑิตมากกว่าหลายหมื่นคนต่อปี เป็นเครื่องบ่งชี้ได้ว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกสู่ตลาดแรงงานอย่างแท้จริง โดยที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ได้ดำรงภารกิจในการผลิตบัณฑิตที่อยู่บนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผลิตบัณฑิตในสายวิชาชีพเพื่อออกมารับใช้ประเทศชาติ พัฒนาประเทศชาติมาเนิ่นนานกว่าสามทศวรรษแล้ว สมดังคำนิยามที่ให้ไว้กับบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ว่า “บัณฑิตนักปฏิบัติ”

2.4 การลงทุนทางการศึกษา

กระบวนการจัดการศึกษาถือว่า "เป็นกระบวนการผลิต (Production Process) ชนิดหนึ่ง ซึ่งจะช่วยเปลี่ยนแปลงให้คนมีคุณภาพดียิ่งขึ้น หากแต่ว่า สิ่งที่ผลิตไม่ใช่สินค้า และไม่ใช่เครื่องจักร เครื่องกล แต่เป็นสิ่งที่นักเศรษฐศาสตร์ในปัจจุบัน เรียกว่า ทุนมนุษย์ (Human Capital) และกระบวนการผลิตทุกชนิดจะต้องอาศัยทุน คำว่า "ทุน" มีผู้ให้ความหมายต่างๆ เช่น

ฟิชเชอร์ (Irving Fisher อ้างถึงใน เทียนฉาย, 2519 : 7) มีความเห็นว่า ทุน หมายถึง "วัตถุที่ใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม และการที่มนุษย์มีลักษณะดังกล่าว จึงจัดรวมอยู่เป็นทุนอย่างหนึ่งด้วย และยิ่งไปกว่านั้น ทักษะของแต่ละบุคคลนั้นย่อมไม่ใช่ทุนในตัวของมันเอง แต่คนที่มีทักษะต่างหากที่จัดไว้เป็นทุนประเภทหนึ่ง ส่วน ซิดจ์วิท (Sidgwick อ้างถึงใน เทียนฉาย, 2519 : 7) เห็นว่า "ควรพิจารณามนุษย์ในฐานะปัจเจกบุคคล ร่วมกับปัจจัยแรงงานในการสร้างผลผลิต และเขาได้นิยามคำว่า ทุน ว่าเป็นเครื่องมือในการสร้างผลผลิต เท่านั้น"

รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์ ให้ความหมายไว้ 2 นัย ประการแรก "ทุน" หมายถึง เงินทุน (Money Capital) ที่ใช้สำหรับการลงทุนต่างๆ และประการที่สอง หมายถึง เครื่องจักรเครื่องกลที่สามารถก่อให้เกิดสินค้าหรือบริการต่างๆ อีกทอดหนึ่ง (Capital Goods)

ส่วนคำว่า "การศึกษา" คืออะไร คงจะได้คำตอบหลายประการ นักการเมือง นักปกครอง จะมีทัศนะต่อการศึกษาในรูปหนึ่ง นักเศรษฐศาสตร์ นักปรัชญา นักสังคมวิทยา มักจะมองการศึกษาไปคนละอย่าง นักวิทยาศาสตร์ และนักเทคโนโลยี จะมองการศึกษาแตกต่างกัน แม้แต่ในหมู่นักวิชาการ

ศึกษาด้วยตนเอง ยังมองการศึกษาแตกต่างกัน บ้างก็พิจารณาการศึกษาในรูปแบบที่คำนึงถึงพื้นฐานที่มาของการศึกษา บ้างก็มองการศึกษาในแง่ที่เป็นวิชาการแขนงหนึ่ง (Discipline) บ้างก็มองการศึกษาในแง่วิชาชีพชั้นสูง (Professional) ซึ่งผลิตผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญให้ทำงานประกอบอาชีพในงานสาขาต่างๆ (อุทัย, 2527 : 30)

อุทัย บุญประเสริฐ (2527 : 30-31) ให้ทัศนะเกี่ยวกับบทบาทของการศึกษาไว้ 9 ประการ คือ

1. การศึกษาช่วยพัฒนาความรู้และสติปัญญาของพลเมืองโดยส่วนรวมของสังคมให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถยิ่งขึ้น
2. ช่วย使人สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมได้ดียิ่งขึ้น ทั้งในปัจจุบันและอนาคต
3. ทำหน้าที่เตรียมพลเมือง (Good Citizen) ให้แก่สังคมตามที่สังคมพึงปรารถนา
4. ช่วยให้การพัฒนาความสามารถในการประกอบอาชีพของบุคคล เพื่อช่วยให้บุคคลสามารถดำรงตนในสังคมได้อย่างปกติสุข และมีประสิทธิภาพทางอาชีพการงาน
5. ช่วยในการเตรียมกำลังคนหรือกำลังแรงงาน (Manpower) ให้สอดคล้องกับงานในสาขาต่างๆ ตามที่สังคมและประเทศชาติต้องการ
6. เป็นตัวการในการถ่ายทอดผลผลิตทางปัญญา ประสบการณ์ และมรดกทางวัฒนธรรมสู่คนรุ่นใหม่ต่อไป
7. ทำหน้าที่ในการปลูกฝัง ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม และอุดมการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมตามความประสงค์ของสังคมนั้นๆ
8. ทำหน้าที่ในการสร้างกลุ่มพลังทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ และสังคมโดยเฉพาะการเลือกสรรผู้นำประเทศ
9. ทำหน้าที่ในลักษณะที่เป็นโปรแกรมหรือกิจกรรม ซึ่งเป็นพาหนะสนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายบางอย่างของรัฐบาลในด้านต่างๆ

โดยสรุปแล้ว การลงทุนทางการศึกษา หมายถึง ปัจจัยต่างๆ ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินที่ใช้ในการจัดการศึกษา ตลอดจนค่าเสียโอกาสที่ต้องใช้เวลาในการศึกษาเล่าเรียน จุดหมายสำคัญของการศึกษา เพื่อให้มนุษย์สามารถมีชีวิตที่ดี ซึ่งเป็นชีวิตที่กลมกลืนกับกฎแห่งธรรมชาติ และเป็นชีวิตที่มีอิสรภาพในการแสวงหาสิ่งที่สนองความต้องการทางปัญญา โดยถูกจำกัดด้วยความต้องการทางตัณหาขั้นต่ำขั้นหนึ่ง (รังสรรค์, 2518 : 121) เพื่อพิจารณาการศึกษาในฐานะเป็นกระบวนการผลิตที่ต้องอาศัยปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก ปัจจัยเหล่านั้นคือต้นทุนในการจัด ซึ่งเราสามารถพิจารณาได้ 2 ประการ คือ

1. ต้นทุนโดยตรง ได้แก่ ต้นทุนที่จะต้องจ่ายเป็นเงินสดในการจัดการศึกษาด้วยเงินงบประมาณที่โรงเรียนได้รับดำเนินการหรือต้นทุนที่เกิดแก่โรงเรียน นักเรียน และครอบครัวของนักเรียน (บิดา-มารดา)

2.ต้นทุนโดยอ้อม ได้แก่ ค่าเสียโอกาสที่จะต้องใช้เวลาในการเล่าเรียนหนังสือหรือรายได้ที่ควรจะได้แต่ยอมเสียสละ (แต่ไม่ได้) เพราะใช้ไปในการเรียนหนังสือ (คณิต, 2524 : 111)

2.5 ความสูญเปล่าทางการศึกษา

2.5.1 ความหมายของความสูญเปล่าทางการศึกษา

ความสูญเปล่าทางการศึกษา เป็นปัญหาการศึกษาอันเนื่องมาจากการไม่สามารถดำเนินการจัดการศึกษาให้นักเรียนเรียนได้สำเร็จ ตามที่หลักสูตรกำหนด ซึ่งเป็นเครื่องชี้วัดประสิทธิภาพของสถานศึกษาได้วิธีหนึ่ง ซึ่ง อารุง จันทวนิช ได้กล่าวไว้ว่า

"ประสิทธิภาพและความสูญเปล่าทางการศึกษาเป็นของคู่กัน แล้วแต่ว่านำมาพิจารณาในด้านใด เปรียบเสมือนเหรียญที่มีอยู่สองด้านไม่เหมือนกัน แต่เป็นเหรียญเดียวกัน แยกออกจากกันไม่ได้ กล่าวคือ ถ้าการศึกษามีประสิทธิภาพต่ำ ย่อมหมายความว่ามีความสูญเปล่าสูง แต่ถ้ามีประสิทธิภาพสูงขึ้น ความสูญเปลาก็จะน้อยลง ดังนั้นการพิจารณาประสิทธิภาพอาจทำได้โดยการวัดดัชนีความสูญเปล่าทางการศึกษา"

ก่อ สวัสดิพิณิช (2527 : 7-15) กล่าวว่า "ความสูญเปล่าทางการศึกษา อาจมองได้หลายแง่ เช่น มองแง่รัฐศาสตร์ก็ดูความก้าวหน้าของประเทศ ดูระบบการศึกษาว่าได้รับใช้สังคมอย่างไร บริบูรณ์หรือไม่ การที่เอาเด็กในวัยการศึกษาภาคบังคับนี้ให้เข้าเรียนในโรงเรียนได้ 100% ถ้าทำได้ก็ตีเป็นการป้องกันมิให้เกิดการไม่รู้หนังสือในวัยที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นความพยายามของนักรัฐศาสตร์และนักการศึกษา แต่ความสูญเปล่าในเรื่องนี้เกิดขึ้นเพราะเราเกณฑ์ไม่ได้ตรงเป้าหมาย และนอกจากนี้ก็มีผู้กล่าวว่า คนเป็นทรัพยากรอย่างหนึ่งและเป็นทรัพยากรที่มีประโยชน์ในการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจ ฉะนั้นถ้าเอาใครๆ มาเรียนแล้วต้องเรียนได้ และเรียนสำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดด้วย ซึ่งเป็นความคิดของนักเศรษฐศาสตร์ฝ่ายการศึกษา"

Kamat, A.R (Kamat, A.R., 1968 p.5-12 อ้างถึงใน ขนบ, 2540 : 11) ได้อธิบายความหมายของความสูญเปล่าทางการศึกษาไว้ว่า เป็นความพยายามทางการศึกษาที่จะให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ได้เข้ามาศึกษาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นๆ ตามช่วงเวลาที่กำหนดให้แล้วบุคคลหรือกลุ่มบุคคลดังกล่าวเหล่านั้นกลับไม่สำเร็จการศึกษาหรือบรรลุสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น ความสูญเปล่านี้นี้ได้จากการออกกลางคันหรือสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาในลักษณะการเรียนช้ากว่ากำหนด ค่าของความสูญเปล่าทางการศึกษาสัมพันธ์กันกับประสิทธิภาพทางการศึกษา ซึ่งวัดได้จากความสำเร็จหรือผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและกล่าวว่าความสูญเปล่าทางการศึกษาและประสิทธิภาพทางการศึกษาเป็นส่วนเติม (Complement) ซึ่งกันและกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าความสูญเปล่าทางการศึกษา หมายถึง ผลของกระบวนการจัดการศึกษาที่ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาให้กับกลุ่มบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้ ทำให้เกิดผลเสียขึ้นในด้านค่าใช้จ่ายทั้งของรัฐบาล ผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษา และสภาพจิตใจของนักเรียนนักศึกษา

2.5.2 ความสำคัญของกาสูญเสียเปล่าทางการศึกษา

การจัดการศึกษาที่ประสบผลสำเร็จนั้นคือ การบรรลุจุดมุ่งหมายสูงสุดของการจัดการศึกษาโดยการทำให้คนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ฉะนั้นสถานศึกษาที่มีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาจะต้องทำทุกวิถีทาง ใช้กลยุทธ์ทุกรูปแบบในการที่จะทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายสูงสุด แต่ถ้าการศึกษาไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายสูงสุดได้นั้นคือการสูญเสียเปล่าทางการศึกษา สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้เกิดการสูญเสียเปล่าทางการศึกษานั้นคือการออกกลางคันของผู้เรียน ได้มีผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการออกกลางคันของนักศึกษาในต่างประเทศซึ่งเป็นการสูญเสียเปล่าทางการศึกษาไว้หลายลักษณะด้วยกัน ดังนี้

Scott (Scott., 1968, p.260 อ้างถึงใน ขนบ, 2540 : 37) ผลการศึกษาเกี่ยวกับความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศอังกฤษพบว่า การศึกษาในระดับวิทยาลัยเทคนิคมีอัตราส่วนความสูญเสียเปล่าอยู่ระหว่าง 27.6 ถึง 35 เปอร์เซ็นต์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์และมหาวิทยาลัยออกฟอร์ดมีอัตราส่วนความสูญเสียเปล่าประมาณ 19 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ได้มีรายงานความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาของ UNESCO (UNESCO, 1968, p.88-89 อ้างถึงใน ขนบ, 2540 : 38) ว่ายังเป็นปัญหาที่มีความรุนแรงอยู่ในแถบเอเชียและเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าประสิทธิภาพของระบบการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ซึ่งผลของการศึกษาพบว่า 1)การออกก่อนสำเร็จการศึกษามีมากถึงร้อยละ 40 ถึง 60 ในระหว่างระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 3 2)เกิดขึ้นในชนบทมากกว่าสถานศึกษาในเมือง และเกิดขึ้นกับเด็กผู้หญิงมากกว่าเด็กผู้ชาย 3)เด็กที่มีอายุเกินกว่าที่กำหนดไว้ก่อนสำเร็จการศึกษามากกว่าเด็กที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์ปกติ 4)สถานศึกษาที่ครูมีการแตกแยกไม่สามารถจะมีอัตราเด็กออกก่อนสำเร็จการศึกษาสูง 5)อัตราการตกซ้ำชั้นสูงอัตราการออกก่อนสำเร็จการศึกษาลงไปด้วย 6)มีหลักฐานบางประการที่แสดงว่าอัตราการออกก่อนสำเร็จการศึกษาลงในสถานศึกษาที่มีขนาดเล็ก

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า สาเหตุสำคัญของความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาเกิดจากการออกกลางคันที่สืบเนื่องมาจากองค์ประกอบหลายๆ ด้าน ทั้งระบบภายในสถานศึกษา ครู อาจารย์ เป็นต้น ทุกอย่างมีผลทำให้เกิดความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาและส่งผลกระทบต่อที่สำคัญการสูญเสียการลงทุนทางทรัพยากรของประเทศทั้งคน เงิน วัสดุครุภัณฑ์ เวลา และที่สำคัญที่สุดคือการเสียความรู้สึกหรือเสียใจกับความสูญเสียเปล่าที่เกิดขึ้นไปโดยเปล่าประโยชน์โดยไม่ได้อะไรเลย ความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาส่งผลกระทบต่อประเทศทำให้เกิดภาวะล่าหลัง เสื่อมถอยหรือไม่พัฒนาเพราะการพัฒนาประเทศนั้นต้องใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนา ถ้าการศึกษาเกิดการสูญเสียเปล่าแน่นอนที่สุดการพัฒนาประเทศจะเกิดการหยุดชะงักไม่สามารถพัฒนาทันต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ ปัญหาต่างๆ ก็จะตามมาเป็นลำดับ

2.5.3 สาเหตุความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา

สุริยะ เจียมประชาชนรากร (2535 : 23) ได้กล่าวถึงสาเหตุความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาไว้ดังนี้

- 1.จากการที่นักศึกษาสอบตก และเรียนซ้ำชั้น

2. ความสูญเสียที่เกิดจากครูอาจารย์หย่อนสมรรถภาพ เนื่องจากไม่รับผิดชอบในการสอนให้เต็มที่ ไม่เตรียมการสอน นักศึกษาไม่ได้รับความรู้ตามหลักสูตรและประมวลการสอน

3. ความสูญเสียเนื่องจากครู อาจารย์ ไม่ได้สอน

4. ความสูญเสียเนื่องจากการใช้ห้องเรียน และอาคารในวงการศึกษา มักจะพยายามขยายห้องเรียนให้มากขึ้น โดยไม่คำนึงถึงการใช้ (Utilization) ให้คุ้มค่า คือ มีห้องเรียนเกินความต้องการ นอกจากความสูญเสียในเรื่องอาคารแล้วยังมีเรื่องเกี่ยวกับความสูญเสียเปล่า เพราะขาดการบำรุงรักษา ทำให้อาคารเสื่อมราคา และต้องซ่อมแซมด้วยเงินงบประมาณที่สูง

5. ความสูญเสียเนื่องมาจากการใช้วัสดุอุปกรณ์ มีวัสดุอุปกรณ์แต่ไม่ได้ใช้ให้เป็นประโยชน์ คุ้มค่า เสื่อมไปตามเวลา ไม่รู้จักซ่อมแซมบำรุงรักษา

6. ความสูญเสียเนื่องจากการบริหารงานเกี่ยวกับเรื่องนี้คือ

6.1 นโยบายไม่แน่นอน เช่น สร้างแล้วรื้อ นโยบายแต่ละยุค แต่ละสมัยไม่เหมือนกัน

6.2 จัดอัตราครู อาจารย์ มากเกินไปหรือขาดในบางรายวิชา

6.3 ผลิตนักศึกษาแล้วไม่มีงานทำ ตลาดแรงงานมีอย่างหนึ่ง แต่สถานศึกษาไปผลิตอีกอย่างหนึ่ง หรือบางทีก็ผลิตมากเกินไป

7. ความสูญเสียเนื่องจากขาดระบบการแนะแนวในเรื่องที่เกี่ยวกันหลายด้านที่พอจะมองเห็น คือ

7.1 นักศึกษาเลือกวิชาเรียนที่ผิดที่ไม่ชอบ เช่น อาชีวศึกษา หรือวิชาไม่ถูกกับนิสัย ทำให้สออตก หรือต้องเปลี่ยนวิชาเรียนกลางคัน เสียเวลาเรียน

7.2 ให้การศึกษานักศึกษาอย่างหนึ่ง แต่นักศึกษามุ่งไปอย่างหนึ่ง ทำให้การศึกษายุ่งเหยิง ไม่ได้ผลตามความมุ่งหมาย

7.3 เรียนแล้วไม่ได้ใช้ประโยชน์ เช่น เรียนอาชีวศึกษาแล้วไม่ได้ใช้วิชาชีพนั้น หรือเรียนวิชาชีพครูแล้วไม่ได้เป็นครู เป็นต้น

8. ความสูญเสียเนื่องจากขาดการตรวจสอบทางด้านสถิติ และขาดการวางแผนที่ดีจัดการศึกษาโดยไม่มีเป้าหมาย

สรุปสาเหตุความสูญเสียทางการศึกษาที่กล่าวมาแล้วนั้นจะเกิดขึ้นในหลายลักษณะด้วยกัน และยิ่งหมายความว่าถึงลักษณะการออกกลางคันของนักศึกษาด้วย ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับทุกระดับการศึกษาและเป็นสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นทุกช่วงของการเลื่อนชั้นเรียน อีกทั้งการออกกลางคันของนักศึกษาเป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่งและทำให้เกิดปัญหาต่อเนื่องไปในทุกด้าน

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการออกกลางคัน

2.6.1 ความหมายของการออกกลางคัน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2538:1) ให้ความหมายว่าการออกกลางคัน คือ การที่นักเรียนถูกจำหน่ายชื่อออกจากสถานศึกษาในขณะที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา โดยไม่ใช่สาเหตุอันเนื่องมาจากการย้ายสถานศึกษา

จึงกล่าวได้ว่าการออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนต้องออกจากระบบโรงเรียนก่อนเรียนจบหลักสูตรตามที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่นักเรียนต้องออกจากโรงเรียนในขณะที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาไม่ว่าจะโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตาม

2.6.2 ความสำคัญของการออกกลางคัน

การออกกลางคันเป็นสาเหตุที่สำคัญทำให้เกิดความสูญเสียเปล่าทางด้านการศึกษา การที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้ความสำคัญเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันนั้นเป็นสิ่งที่ควรกระทำอย่างยิ่ง เพราะถ้าสามารถทราบถึงสาเหตุปัญหาการออกกลางคันและหาแนวทางแก้ไขได้แล้วนำไปใช้ในการแก้ปัญหาตามบริบทของสาเหตุปัญหานั้น ย่อมจะทำให้การจัดการศึกษาเป็นไปด้วยดีไม่อุปสรรคในการจัดการศึกษาส่งผลให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายสูงสุด แน่นนอนที่สุดเมื่อเครื่องมือสำคัญของการพัฒนาประเทศคือ การจัดการศึกษาสามารถเตรียมคนในการพัฒนาประเทศได้ตรงตามเป้าหมายมีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลและทำให้คนมีคุณภาพ ประเทศชาติย่อมสามารถพัฒนาไปในทิศทางที่ต้องการ ความเจริญรุ่งเรือง ความสมบูรณ์มั่งคั่ง ย่อมเกิดกับประเทศไทยแน่นอน จะเห็นได้ว่าปัญหาการออกกลางคันมีความสำคัญระดับประเทศที่ต้องเร่งแก้ไขและให้ความสำคัญเป็นอันดับต้น

2.6.3 สาเหตุการออกกลางคัน

สาเหตุการที่นักศึกษาออกกลางคันไม่ได้มาจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง แต่อาจเป็นองค์ประกอบอื่นรวมด้วย สาเหตุที่สำคัญที่ควรนำมาพิจารณาดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง (เอกบุตร, 2550 : 34-35)

ความรับผิดชอบ หมายถึง การยอมรับผลการกระทำของตนเอง และการสามารถควบคุมตนเองได้โดยไม่กระทำในสิ่งที่จะเกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น รวมทั้งมีการเล็งเห็นหรือสามารถคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำของตนที่จะมีต่อตนเองและผู้อื่นด้วย ถ้านักศึกษาผู้ซึ่งมีความประพฤติดีพยายามศึกษาเล่าเรียน เพื่อให้สำเร็จการศึกษาตามที่ได้ตั้งใจไว้ ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยไม่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ตนเองและผู้อื่น มีใจกว้าง ยอมรับผลจากการกระทำของตนเองทั้งที่ดีหรือที่ได้ทำผิดพลาดไป และรู้สึกนึกว่าการกระทำใดผิดหรือถูก หากรู้ว่าการกระทำใดผิดก็ไม่ประพฤติปฏิบัติอีกและประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องสมควรเสมอ จึงจัดได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบ

2. สุขภาพ (ประชาคม และ เพลินจิตต์, 2536 : 16)

สุขภาพร่างกายของนักศึกษามีส่วนสำคัญต่อการเรียนของนักศึกษาเป็นอย่างมาก การที่ครูอาจารย์พบว่านักศึกษาขาดเรียนบ่อย หรือนั่งเหม่อลอย หรือขอไปห้องพยาบาลบ่อยๆ คือสิ่งบอกร่องเหตุที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัยของนักศึกษา นักศึกษาจะเรียนดีไม่ได้เลยถ้าร่างกายของเขาไม่สมบูรณ์ ความบกพร่องทางร่างกาย เช่น ร่างกายพิการ โรคภัยไข้เจ็บ หรือสิ่งที่ได้รับจากบรรพบุรุษทำ

ให้นักศึกษาคิดมาก ไม่สบายใจและเกิดปมด้อย จึงเป็นสาเหตุที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลทำให้นักศึกษา กระทำผิดหรือมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และถ้าความรู้สึกลี้ซู่สมเป็นเวลานาน อาจนำไปสู่ความ บกพร่องทางจิตได้ ดังนี้ จึงควรแก้ปัญหาโดยการตรวจสุขภาพร่างกายโดยทั่วไปก่อนแล้วหาสาเหตุ ของปัญหาที่เกิดขึ้นจากทางอารมณ์ ว่ามาจากตัวนักศึกษาหรือมาจากครอบครัว และอะไรคือสาเหตุที่ แท้จริง ปัญหาพฤติกรรมของนักศึกษาบางคนอาจส่งไปพบแพทย์ เพื่อให้แก้ไขเป็นพิเศษ

3.ความสัมพันธ์ด้านครอบครัว

กองสารวัตรนักเรียน (2541 : 11) ได้กล่าวถึงปัญหาทางครอบครัวอาจส่งผล กระทบต่อตัวนักศึกษาที่ให้ออกกลางคันแยกได้เป็น 5 ปัญหาดังนี้

1) ปัญหาความยากจน ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร โดยเฉพาะพวกอยู่ใน ชนบทหรือในแหล่งเสื่อมโทรม และยังมีบุตรมากด้วย จึงต้องต่อสู้กับปัญหาของความอดอยากดิ้นรนทำ มาหากินเลี้ยงตัวเองและครอบครัว ไม่มีเวลาเอาใจใส่ทั้งด้านการเรียน การอบรมสุขภาพอนามัย ตลอดจนให้ความรักความอบอุ่นเลี้ยงดูกันตามยถากรรม นอกจากนี้นักศึกษายังต้องช่วยเหลือทำงาน หาเงินเลี้ยงครอบครัว ต้องทำงานก่อนไปเรียน บางทีเลิกเรียนแล้วกลับไปช่วยงานอีก จนถึงค่าไม่มี โอกาสได้ทำการบ้าน รุ่งขึ้นออกจากบ้านไปสายนักศึกษาจะไม่ไปโรงเรียนบางวันทำการบ้านไม่เสร็จก็ ไม่ไปโรงเรียนกลัวถูกครู-อาจารย์ทำโทษ เกิดความกลัวครู-อาจารย์เกิดปมด้อยอายเพื่อนจึงทำให้ขาด เรียน

2) ปัญหาบ้านแตก คือ บิดา-มารดาแยกกันอยู่ หรือบิดา-มารดาทะเลาะกันทุกวัน จนบุตรธิดาอยู่บ้านไม่ติด ในกรณีที่พ่อแม่แยกทางกัน นักศึกษาอาจจะอยู่กับฝ่ายบิดาหรือฝ่ายมารดา หรือกับญาติ นักศึกษาพวกนี้จะเก็บตัวเสียบเหงาเศร้าไม่ได้รับความอบอุ่นไปถึงโรงเรียนถูกเพื่อนๆ ถามสภาพทางบ้าน หรือถูกเพื่อนๆ ล้อจึงทำให้เกิดการเบื่อหน่าย อายกหนีสังคม นักศึกษาจึงไม่ยอม ไปเรียน

3) บิดา-มารดาขาดความเอาใจใส่นักศึกษาจะไปเรียนหรือไม่ก็ไม่สนใจ บางคน สนับสนุนให้นักศึกษาขาดเรียนเสียอีก พ่อแม่ไปเที่ยวหรือไปมั่วสุมในวงการพนันก็ทำให้นักศึกษาขาด เรียนเพื่ออยู่เฝ้าบ้าน ดังนั้น เมื่อนักศึกษาขาดเรียนบ่อยจึงเกิดเป็นนิสัยเคยชิน

4) บิดา-มารดาไม่สนใจ ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา โดยมีความคิดเอาเฉพาะ หน้าให้ได้ให้งานนักศึกษาเพื่อความสบายของตนเอง และคิดว่าถ้านักศึกษาไม่ได้เรียนหนังสือก็อยู่ได้ หรือคิดว่าเรียนไปก็ไม่ได้เรียนไม่ได้ช่วยให้ฐานะครอบครัวดีขึ้น จึงให้ช่วยกันทำงานหาเงินดีกว่า ไม่ สนับสนุนให้ไปเรียน ซึ่งบางท้องที่ผู้ปกครองพานักศึกษาไปทำไร่ทำนาไกลจากบ้านโดยไปสร้างที่อยู่ อาศัยพักชั่วคราว เพื่ออยู่ทำงานกันจนเสร็จตามฤดูกาลทำนาจึงกลับบ้าน

5) บิดา-มารดามีอาชีพเร่ร่อน ได้แก่ พวกรับจ้าง ซึ่งพบได้จากลูกจ้างเมื่อไปอยู่ที่ใด ก็นำบุตรไปด้วยโดยไม่ได้แจ้งย้ายภูมิลำเนา และไม่แจ้งย้ายจากสถานศึกษาเดิม เมื่อนักศึกษาไปอยู่ ด้วยก็ให้นักศึกษาอยู่บ้านช่วยทำงาน

สรุปได้ว่าปัญหาของนักศึกษาที่มีสาเหตุมาจากครอบครัวมีหลายองค์ประกอบ ด้วยกัน เช่น บิดา-มารดามีฐานะยากจน ไม่มีเวลาดูแลอบรมสั่งสอนนักศึกษา หรือร่ำรวยมากทำให้

นักศึกษาใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย บิดา-มารดาเอาใจใส่มากเกินไปบังคับให้นักศึกษาทำตามคำสั่งของตน เสมอผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้เรียน สถานที่ตั้งของบ้านถ้าอยู่ในบริเวณแหล่งแออัดหรือสลัมอาจจะได้รับพฤติกรรมที่ไม่ดีก้าวร้าวหยาบคายก็ได้ เพราะฉะนั้นปัญหาต่างๆ เหล่านี้เป็นปัญหาที่จะทำให้ การเรียนการสอนไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควรและอาจส่งผลให้เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาได้

4.ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการ ทางความรู้ ทักษะคิด บุคลิกภาพและคุณธรรมของนักศึกษา โดยต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในสถานศึกษาจึง ต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในกลุ่มเพื่อน ซึ่งนักศึกษาบางคนที่คบเพื่อนดีเพื่อนจะช่วย สนับสนุนและประคับประคองให้ประพฤติดีงามตามความคาดหวังของสังคมไปด้วย แต่นักศึกษาบาง คนที่โชคร้ายคบกับเพื่อนที่ไม่ดีเพื่อนก็ชักนำเข้าไปสู่ความตกต่ำและล้มเหลวด้วยกัน เจียรนัย ทรงชัย กุล (2543 : 236) กล่าวว่าเพื่อนเป็นปัญหาอย่างหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคัน เพื่อนมีหลาย ประเภท ถ้านักศึกษาคบเพื่อนที่จะชักนำไปทางที่ดีก็จะส่งผลไปทางที่ดีด้วย แต่ถ้าคบเพื่อนที่ไม่ดีแล้ว มักจะชักนำในการเที่ยวเตร่หาความสนุกสนานจากที่อื่น จึงเป็นต้นเหตุทำให้นักศึกษาออกกลางคัน ดังนี้

1) เพื่อนเสเพล เพื่อนจะชักชวนกันไปมกมุ่นกับอบายมุข เที่ยวเตร่ตามสถานที่ พักผ่อน ดิถยาเสพติด เล่นการพนัน เล่นเกมส์ เล่นอินเทอร์เน็ต จนทำให้นักศึกษาไม่มีเวลาเรียน หนังสือ หรือเวลาไปเรียนหนังสือจะเรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง จึงเป็นสาเหตุให้นักศึกษาออกกลางคัน

2) เพื่อนเกเร เพื่อนอาจจะร่วมมือกันรังแกเพื่อนนักศึกษา จึงถูกทางสถานศึกษา ทำโทษคาดโทษไว้ หรืออาจถูกเพื่อนในสถานศึกษาที่โตกว่าคอยรังแก บังคับไม่ให้ไปสถานศึกษาบ้าง โดยดักทำร้ายร่างกายจึงทำให้นักศึกษาไม่กล้าไปเรียน การคบเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อการเรียน ในการคบ เพื่อนที่ไม่ดีก็ชักนำไปสู่การขาดเรียนการรวมกลุ่มกระทำผิด เช่น เพื่อนเสเพล ชักชวนไปมกมุ่นกับ อบายมุขต่างๆ ดิถยาเสพติด เล่นการพนัน ไม่มีเวลาเรียน ส่วนเพื่อนเกเร อาจร่วมมือรังแกผู้อื่น ทะเลาะกัน ยกพวกตีกัน จากที่กล่าวมาข้างต้น

สรุปได้ว่านักศึกษาเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของระบบการเรียนการสอน หากไม่มี นักศึกษาการเรียนการสอนก็ไม่เกิดขึ้น นักศึกษาจะต้องมีความพร้อมที่จะรับการเรียนรู้ และรับ ประสบการณ์ใหม่ที่จะเกิดขึ้น นักศึกษาจำเป็นที่จะต้องมีความพร้อมและมีพื้นฐานความรู้ อย่าง เพียงพอ

5.ด้านครู อาจารย์ หรือผู้สอน

การสอนของครูผู้สอนย่อมมีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาได้ตั้งแนวคิด ของสุรพันธ์ ต้นศรีวงษ์ (2538 : 11-15) กล่าวว่าอาจารย์ ครู หรือผู้สอน เป็นองค์ประกอบที่มีความ สำคัญยิ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพการเตรียมการสอนของครูจึงมีความ สำคัญอย่างยิ่ง อาจสรุปประโยชน์ของการเตรียมการสอนได้ ดังนี้ การเตรียมการสอนที่ดี ทำให้ การสอนราบรื่น ถูกต้อง และไม่สับสน แม้ว่าการสอนนั้นจะเป็นงานที่ค่อนข้างจะสับสน และมีตัวแปร ต่างๆ มากก็ตาม แต่ถ้าหากมีการจัดเตรียมการสอนให้เป็นระบบแล้วก็จะทำให้ลดความสับสน และนำ ทางให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี การเตรียมการสอนที่ดีทำให้ครู-อาจารย์ได้สอนตรงตาม

จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ทำให้สอนได้ตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ และจะช่วยให้มีการวางแผนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม ช่วยให้นักศึกษาได้มีความสนใจซึ่งกันและกัน มีความเชื่อมั่น และศรัทธาในตัวครู ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ เป็นไปตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน

อย่างไรก็ตามในการเรียนการสอนที่ดำเนินไปนั้น อาจเกิดปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้สอนได้ซึ่งอาจจำแนกลักษณะปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้สอน ได้ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับความไม่แจ่มแจ้งของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร ครู-อาจารย์ จะต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะสอนให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง สามารถแยกแยะเกี่ยวกับรายละเอียด ได้เมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจปัญหาที่สำคัญก็คือ การที่ครู-อาจารย์มีความรู้ที่น้อยจะทำให้ครู-อาจารย์ขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง และนักศึกษาเองก็ขาดความเชื่อมั่นในตัวครู-อาจารย์ เช่นกัน

2. ครู-อาจารย์ ไม่มีความตั้งใจสอนและไม่มีการพัฒนาความรู้ของตน ปัญหาในด้านนี้เกิดขึ้นเสมอเมื่อตัวครูเองไม่ได้ตั้งใจจะเป็นครู-อาจารย์ตั้งแต่แรก อาจเป็นเพราะว่าหางานอื่นทำยังไม่ได้หรือติดรับทุน ดังนั้นเมื่อครู-อาจารย์ขาดความตั้งใจและก็ขาดการเตรียมการสอนจึงทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพลดน้อยลง

3. ครู-อาจารย์ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับการสอน เนื่องจากจบมาสายวิศวกรรมหรือสาขาอื่นๆ ซึ่งไม่ได้มีวิชาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหรือวิธีสอน เช่น สอนเร็วเกินไป วิธีการสอนไม่น่าสนใจ ปัญหาด้านนี้จะเกิดขึ้นมากกับครู-อาจารย์ที่จบมาใหม่ๆ แต่ถ้าหากมีความตั้งใจจริงพยายามศึกษาจากครู-อาจารย์ที่มีความรู้และความชำนาญก็จะช่วยได้มาก ประการสำคัญถ้าหน่วยงานนั้นจัดปฐมนิเทศหรือมีการอบรมให้ความรู้กับครู-อาจารย์ใหม่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสอนได้ดียิ่งขึ้น

วีระพันธ์ สิทธิพงศ์ (2540 : 53, 59-63) การสร้างค่านิยมในตัวครูอาจารย์ผู้สอนให้สูงขึ้นในหมู่ของนักศึกษาจะทำได้ดังนี้

1. เข้าใจปัญหาของนักศึกษา สนใจนักศึกษาเป็นรายบุคคล
2. แสดงออกเป็นกันเองกับนักศึกษาขณะสอน
3. แสดงออกซึ่งความไม่ลาเอียง
4. สุภาพอ่อนโยน แต่หนักแน่นมั่นคง
5. รู้ในสิ่งที่จะสอน และสร้างความสนใจในสิ่งที่จะสอน
6. ทำตัวเป็นแบบอย่างทั้งด้านการพูดจาปราศรัย และการอ่อนน้อมถ่อมตน
7. เข้มงวดในเรื่องการมอบหมายงาน ใช้เหตุผลในการพิจารณาคุณภาพของงาน
8. ทำตัวให้ภาคภูมิใจ
9. มีความเป็นมิตรและมีอารมณ์ขัน

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้นสรุปได้ว่า ครู-อาจารย์ก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนประสบผลสัมฤทธิ์สูงสุด แต่อาจจะมีปัญหาบางประการที่จะทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรอันเนื่องจากการสอนของครู-อาจารย์ไม่ดีพอ จึงทำให้การ

เรียนการสอนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งอาจจะส่งผลให้เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาได้

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชวลิต พึ่งโกคา (2539, บทความ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะ กรมอาชีวศึกษา พบว่า ปัญหาที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ผู้สอน สรุปได้ดังนี้ ด้านสถานศึกษา (โรงฝึกงานช่างเชื่อมโลหะแผ่น) ได้แก่ สภาพมลภาวะภายในโรงฝึกงาน ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับสภาพและความจำเป็นต่อการเรียนการสอน ด้านลักษณะของวิชาชีพและผู้เรียน ได้แก่ พื้นฐานความรู้ของนักเรียนก่อนเข้ามาเรียน ด้านนโยบายการรับนักเรียน ได้แก่ การแนะแนวทางการศึกษาต่อด้านวิชาชีพให้กับโรงเรียนต้นสังกัด

ชนบ เพชรซ้อน (2540, บทความ) ได้ศึกษาการออกกลางคันของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคสี่จังหวัดภาคใต้ ในปี พ.ศ. 2540 โดยใช้กลุ่มประชากร จำนวน 513 คน จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาเลือกเรียนในวิชาที่ไม่ถนัด ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อการเรียน มีภาระรับผิดชอบในการช่วยเหลือครอบครัวในการประกอบอาชีพ ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้เรียนขัดแย้งกับครู-อาจารย์ ผู้สอน ครู-อาจารย์ที่ปรึกษา มีภาระหน้าที่มากเกินไป

บรรจง โอบารี และคณะ (2546, บทความ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันตามความเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เพื่อพิจารณาเป็นปัจจัย รายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านสังคมและปัจจัยด้านเศรษฐกิจและครอบครัวอยู่ในระดับน้อย ส่วนปัจจัยด้านการเรียนและด้านบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง นิสิตที่มีเพศ, ประเภทการคัดเลือก, คณะ, ผลการเรียนปัจจุบันและผลการเรียนเฉลี่ยถึงภาคเรียนสุดท้ายก่อนเข้ามหาวิทยาลัย ต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่เลือกลำดับในการเข้าศึกษาต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันในภาพที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคัน คือ นิสิตอาจออกกลางคันเนื่องจากเห็นว่าไม่ถนัดไม่ชอบสาขาวิชาที่เรียนและคิดว่าไม่เหมาะสมกับตนเอง พื้นฐานทางการเรียนเดิมไม่ดี สถิติปัญญาไม่ค่อยดีทำให้เรียนไม่ทันเพื่อนและไม่รู้เรื่อง เนื้อหาที่เรียนค่อนข้างยากและมีเนื้อหาหนักเกินไป ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้และไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน อาจารย์ไม่ค่อยเอาใจใส่ดูแลนิสิต ครอบครัวมีรายได้น้อยฐานะไม่มั่นคง ทำให้เกิดปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายไม่สามารถส่งเสียให้เรียนได้ ครอบครัวเป็นห่วงที่เรียนไกลบ้านจึงสนับสนุนให้เรียนใกล้บ้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยไม่ดี เจ็บเหงา คับแคบ ไม่ร่มรื่น ไม่น่าเรียน อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ไม่เอื้อต่อการเรียน

มีนา สุนันตา (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบภูมิหลังทางการศึกษา อัตราการออกกลางคัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยนเรศวรของนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีรับตรงกับวิธีของทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีที่ต่างกันมีผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, มารดามีระดับการศึกษาและอาชีพและเจตคติต่อมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน และ นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีที่ต่างๆ กัน มีอัตราการออกกลางคัน, มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบันและบิดามีระดับการศึกษาและอาชีพที่แตกต่างกัน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.10 จำนวน 997 คน แยกตามรายละเอียดดังนี้

1.คณะวิศวกรรมศาสตร์	จำนวน	431 คน
2.คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	จำนวน	103 คน
3.คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	จำนวน	54 คน
4.คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	จำนวน	31 คน
5.คณะศิลปศาสตร์	จำนวน	37 คน
6.คณะบริหารธุรกิจ	จำนวน	211 คน
7.คณะเทคโนโลยีคหกรรม	จำนวน	38 คน
8.คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	จำนวน	44 คน
9.คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	จำนวน	46 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบสอบถามปลายเปิด โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสาเหตุปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ จำนวน 48 ข้อ ใช้วัดระดับของสาเหตุการออกกลางคัน

- ระดับ 5 หมายถึง เป็นสาเหตุการออกกลางคันมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง เป็นสาเหตุการออกกลางคันมาก
- ระดับ 3 หมายถึง เป็นสาเหตุการออกกลางคันปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง เป็นสาเหตุการออกกลางคัมน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง เป็นสาเหตุการออกกลางคัมน้อยที่สุด

โดยข้อความที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วน 5 ระดับ มีค่าคะแนนตั้งแต่ 1 คะแนน ถึง 5 คะแนน โดยคะแนนต่ำสุดที่จะเป็นไปได้ คือ 1 คะแนน และคะแนนสูงสุดที่จะเป็นไปได้คือ 5 คะแนน นำมาหาค่าเฉลี่ยซึ่งมีคะแนนในแต่ละระดับชั้น แบ่งออกเป็นช่วงๆ ในแต่ละระดับอันตรภาคชั้น ดังนี้

เกณฑ์การแปรความหมาย มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 5.50	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด ใช้สอบถามแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 4 ข้อ

3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.3.1 ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษา จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.3.2 ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา ความครอบคลุมของข้อความในแต่ละประเด็นปัญหา

3.3.3 นำแบบสอบถามมาปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.4 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วมาใช้เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวนักศึกษาจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนในการขอที่อยู่ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.10 ผ่านคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

2.ผู้วิจัยได้รวบรวมรายชื่อ-นามสกุล และที่อยู่ของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง แล้วส่งแบบสอบถามที่จัดทำเรียบร้อยแล้วให้กลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ จำนวน 750 ชุด โดยแนบซองติดแสตมป์พร้อมชื่อที่อยู่ของผู้วิจัย เพื่อให้ผู้ตอบส่งคืนทางไปรษณีย์เช่นเดียวกัน และได้รับกลับคืนมาทั้งหมด 312 ชุด ซึ่งสูงกว่าตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ R.V.Krejcie และ D.W.Morgan ที่กำหนดให้มีขนาดตัวอย่าง 278 จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ปรากฏว่ามีแบบสอบถามที่สมบูรณ์เพียง 296 ชุด แต่ยังคงสูงกว่าค่าตารางกำหนดขนาดตัวอย่าง จึงเก็บไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

1.ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม, 2543 : 104)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบ}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}} \times 100$$

2.ค่าเฉลี่ย ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม, 2543 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} = ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3.ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม, 2543 : 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ = ผลรวมของข้อมูล

n = จำนวนข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเพื่อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยจะได้นำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

4.3 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ จำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	216	72.97
	หญิง	80	27.03
รวม		296	100

จากตารางที่ 1 เมื่อจำแนกเพศของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 72.97 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 27.03

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ จำแนกตามคณะที่สังกัดของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
คณะที่สังกัด	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	41	13.85
	วิศวกรรมศาสตร์	67	22.64
	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	22	7.43
	อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	16	5.41
	เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	25	8.45
	เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	21	7.09
	สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	8	2.70
	บริหารธุรกิจ	81	27.36
	ศิลปศาสตร์	15	5.07
รวม		296	100

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ที่คณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 27.36 และศึกษาอยู่ที่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.70

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ จำแนกการศึกษา ก่อนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
การศึกษา ก่อนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย	มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)	200	67.57
	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	96	32.43
	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	0	0
	อื่นๆ	0	0
รวม		296	100

จากตารางที่ 3 พบว่า การศึกษา ก่อนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จบการศึกษาจากมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) คิดเป็นร้อยละ 67.57 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 32.43

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ ประเภทสถานศึกษาเดิมของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเภท สถานศึกษาเดิม	รัฐบาล	150	50.68
	เอกชน	146	49.32
	อื่นๆ	0	0
รวม		296	100

จากตารางที่ 4 พบว่า ประเภทสถานศึกษาเดิมของกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยมาจากทั้งสถานศึกษาของรัฐบาลและเอกชนใกล้เคียงกัน โดยของรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 50.68 ส่วนของเอกชนคิดเป็นร้อยละ 49.32

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ ที่ตั้งของสถานศึกษาเดิมของกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัย

ข้อมูล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ที่ตั้งของ สถานศึกษาเดิม	กรุงเทพฯ และปริมณฑล	256	86.49
	ต่างจังหวัด	40	13.51
รวม		296	100

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจบจากสถานการศึกษาในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 86.49 และต่างจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 13.51

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ สาเหตุในการเลือกเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัย

ข้อมูล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
สาเหตุที่เลือก เข้าเรียนที่ มหาวิทยาลัย	เลือกตามเพื่อน	17	5.74
	อยู่ใกล้ภูมิลำเนา	5	1.69
	ผู้ปกครองบังคับ	4	1.35
	ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	90	30.41
	สมัครใจมาเรียนเอง	180	60.81
	อื่นๆ	0	0
รวม		296	100

จากตารางที่ 6 พบว่า สาเหตุที่นักศึกษาเลือกเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่สมัครเข้าเลือกเข้าเรียนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.81 รองลงมาคือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย เลือกตามเพื่อน อยู่ใกล้ภูมิลำเนา และผู้ปกครองบังคับ ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ ที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างระหว่างเรียนที่มหาวิทยาลัย

ข้อมูล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ที่พักอาศัยขณะ เรียนที่ มหาวิทยาลัย	บ้านบิดา-มารดา	160	54.05
	บ้านญาติ	33	11.15
	บ้านเช่า	13	4.39
	หอพัก	90	30.41
	วัด	0	0
	อื่นๆ	0	0
รวม		296	100

จากตารางที่ 7 พบว่า ขณะศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดา-มารดามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.05 รองลงมาคืออาศัยอยู่หอพัก บ้านญาติ และเช่าบ้านอยู่ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ สถานภาพของบิดา-มารดาของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพทาง ครอบครัว	อยู่ด้วยกัน	283	95.61
	ถึงแก่กรรมทั้งสองคน	0	0
	ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถึงแก่กรรม	0	0
	แยกกันอยู่ โดยหย่าขาดจากกัน	10	3.38
	แยกกันอยู่ ตามหน้าที่การงาน	3	1.01
	อื่นๆ	0	0
รวม		296	100

จากตารางที่ 8 พบว่า สถานะภาพทางครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บิดา-มารดาอยู่ด้วยกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.61 รองลงมาคือ แยกกันอยู่ โดยหย่าขาดจากกัน และแยกกันอยู่ตามหน้าที่การงาน ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ ผู้ให้การอุปการะค่าใช้จ่ายขณะศึกษาที่มหาวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้รับผิดชอบ	บิดา-มารดา	281	94.93
ค่าใช้จ่ายในการศึกษา	ญาติ	0	0
	พี่ชาย-พี่สาว	0	0
	ได้รับทุนการศึกษา	5	1.69
	รับผิดชอบตนเอง	10	3.38
	อื่นๆ	0	0
รวม		296	100

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาแก่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นบิดา-มารดามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.93 รองลงมาคือ รับผิดชอบค่าใช้จ่ายด้วยตนเอง และได้รับทุนการศึกษา ตามลำดับ

ตารางที่ 10 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ การรับรู้จุดประสงค์ของหลักสูตรก่อนเข้าศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จุดประสงค์ของหลักสูตรก่อนเข้าศึกษา	รู้	290	97.97
	ไม่รู้	6	2.03
รวม		296	100

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรู้วัตถุประสงค์ของหลักสูตรก่อนเลือกเข้าศึกษาต่อมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.97 และมีเพียงจำนวนร้อยละ 2.03 เท่านั้นที่ไม่ทราบมาก่อน

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 11 แสดงสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

รายการพิจารณา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. สาเหตุการออกกลางคันด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	2.45	1.09	น้อย
2. สาเหตุการออกกลางคันด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา	2.73	1.02	ปานกลาง
3. สาเหตุการออกกลางคันด้านการจัดการเรียนการสอน	3.08	1.00	ปานกลาง
4. สาเหตุการออกกลางคันด้านพฤติกรรมผู้เรียน	2.12	1.01	น้อย
5. สาเหตุการออกกลางคันด้านสถานภาพครอบครัว	1.46	1.00	น้อยที่สุด
รวม	2.37	1.02	น้อย

จากตารางที่ 11 แสดงปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวมทุกด้านเป็นสาเหตุการออกกลางคันอยู่ในระดับ น้อย มีค่าเฉลี่ย 2.37 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.73 และ 3.08 ตามลำดับ และด้านสถานภาพครอบครัว อยู่ในระดับ น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.46

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม

รายการพิจารณา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม			
1. สถานศึกษามีกฎระเบียบข้อบังคับมากเกินไป	1.57	0.95	น้อย
2. สถานศึกษามีทุนการศึกษาน้อยเกินไป	1.20	0.96	น้อยที่สุด
3. สถานศึกษามีพื้นที่พักผ่อน อุปกรณ์เล่นกีฬาไม่เพียงพอ	2.65	1.15	ปานกลาง
4. บริเวณรอบสถานศึกษามีสิ่งรบกวนทำให้ไม่อยากเข้าเรียน	1.63	1.27	น้อย
5. อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีไม่เพียงพอ	2.10	1.20	น้อย

รายการพิจารณา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
6.ระบบการรักษาความปลอดภัยต่อนักศึกษาไม่เหมาะสม	3.10	1.20	ปานกลาง
7.ภายในสถานศึกษามีสิ่งเร้าเกี่ยวกับยาเสพติด การพนัน	1.78	0.96	น้อย
8.การเดินทางมาสถานศึกษาไกลจากที่พัก	2.67	1.31	ปานกลาง
9.โรงอาหารและห้องน้ำไม่เพียงพอ	3.20	0.99	ปานกลาง
10.ระบบบริหารของสถานศึกษาไม่สนับสนุนและเอื้อต่อ ความก้าวหน้าทางวิชาการ	3.40	0.91	ปานกลาง
11.กิจกรรมในสถานศึกษามีมากเกินไปเป็นเหตุให้ กระทบกระเทือนต่อการเรียนการสอน	3.70	1.10	มาก
รวม	2.45	1.09	น้อย

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยที่เป็นปัญหาจากตารางที่ 12 พบว่า ระดับสาเหตุที่นักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อสาเหตุการออกกลางคัน ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.45 และพบว่าไม่มีองค์ประกอบที่เป็นปัญหาระดับ มากที่สุด ปัญหาด้านกิจกรรมในสถานศึกษามีมากเกินไปเป็นเหตุให้กระทบกระเทือนต่อการเรียนการสอน มีปัญหาในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 3.70 สถานศึกษามีกฎระเบียบข้อบังคับมากเกินไป, บริเวณรอบสถานศึกษามีสิ่งเร้าทำให้ไม่
อยากเข้าเรียน, อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีไม่เพียงพอ, ภายในสถานศึกษามีสิ่งเร้า
เกี่ยวกับยาเสพติด การพนัน มีปัญหาในระดับ น้อย มีค่าเฉลี่ย 1.57 1.63 2.10 และ 1.78 ตามลำดับ
และสถานศึกษามีทุนการศึกษาน้อยเกินไป มีปัญหาน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.20

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์
ที่ปรึกษา

รายการพิจารณา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา			
1.ไม่ได้รับการช่วยเหลือดูแลอย่างใกล้ชิดจากอาจารย์ที่ ปรึกษา	2.99	0.98	ปานกลาง
2.ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการสอน	2.70	0.88	ปานกลาง
3.ผู้สอนไม่มีความยุติธรรมและเข้มงวดการสอนมากเกินไป	3.10	1.02	ปานกลาง
4.ผู้สอนไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีและเป็นกันเองกับผู้เรียน	2.54	1.20	ปานกลาง
5.ผู้สอนมอบหมายงานมากเกินไป	3.30	0.99	ปานกลาง

รายการพิจารณา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
6.ผู้สอนขาดการควบคุมอารมณ์และประพฤติตนไม่เหมาะสม	2.10	1.12	น้อย
7.ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่น่าสนใจ เกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน	3.70	0.95	มาก
8.สอนเร็วทำให้ตามเนื้อหาไม่ทัน	3.55	0.99	มาก
9.ผู้สอนไม่มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า	2.70	0.97	ปานกลาง
10.ไม่อธิบายงานที่มอบหมายหรือแบบฝึกหัดให้ชัดเจน	1.75	1.08	น้อย
11.ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น	1.65	1.02	น้อย
รวม	2.73	1.02	ปานกลาง

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยที่เป็นปัญหาจากตารางที่ 13 พบว่า ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามีความคิดเห็นต่อสาเหตุการออกกลางคันด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.73 และพบว่า ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่น่าสนใจ เกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน และสอนเร็วทำให้ตามเนื้อหาไม่ทัน มีค่าเฉลี่ย มาก คือ 3.70 และ 3.55 ตามลำดับ และผู้สอนขาดการควบคุมอารมณ์และประพฤติตนไม่เหมาะสม, ไม่อธิบายงานที่มอบหมายหรือแบบฝึกหัดให้ชัดเจน และไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย น้อย คือ 2.10 1.75 และ 1.65 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน

รายการพิจารณา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ด้านการจัดการเรียนการสอน			
1.เนื้อหาวิชาที่เรียนยากเกินไป	3.30	0.99	ปานกลาง
2.จำนวนรายวิชาต่อสัปดาห์มากเกินไป	2.61	1.04	ปานกลาง
3.เนื้อหาวิชาที่เรียนไม่เหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน	1.80	1.10	น้อย
4.เนื้อหาวิชาไม่ต่อเนื่องกับความรู้เดิม	2.70	0.89	ปานกลาง
5.สาขาที่เรียนไม่ตรงกับความถนัด	3.30	0.98	ปานกลาง
6.วัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ	3.60	1.02	มาก
7.ห้องปฏิบัติและโรงฝึกงานมีไม่เพียงพอ	3.75	0.97	มาก
8.การจัดบรรยากาศภายในห้องเรียนไม่เหมาะสม	3.55	0.99	มาก
รวม	3.08	1.00	ปานกลาง

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยที่เป็นปัญหาจากตารางที่ 14 พบว่า ระดับความคิดเห็นของ นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสาเหตุการออกกลางคันด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.08 และพบว่าวัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ ห้องปฏิบัติและ โรงฝึกงานมีไม่เพียงพอ และการจัดบรรยากาศภายในห้องเรียนไม่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ย มาก คือ 3.60 3.75 และ 3.55 ตามลำดับ และปัญหาด้านเนื้อหาวิชาที่เรียนไม่เหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน มี ค่าเฉลี่ย น้อย มีค่าเฉลี่ย 1.80

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านพฤติกรรมผู้เรียน

รายการพิจารณา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
ด้านพฤติกรรมผู้เรียน			
1.ไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนและไม่ส่งงาน	2.65	1.02	ปานกลาง
2.มีทัศนคติที่ไม่ดีกับผู้สอน	1.65	0.98	น้อย
3.มีทัศนคติที่ไม่ดีกับวิชาที่เรียน	2.56	1.01	ปานกลาง
4.เข้ากลุ่มกับเพื่อนไม่ได้ มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อน	2.76	0.89	ปานกลาง
5.มีปัญหาด้านครอบครัวและสุขภาพ	1.80	0.99	น้อย
6.ทำงานหารายได้พิเศษ จัดแบ่งเวลาเรียนไม่ได้	1.65	1.12	น้อย
7.ติดการพนัน ติดเกมส์ ติดเพื่อน ติดยาเสพติด	1.20	0.88	น้อยที่สุด
8.มีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน	2.86	1.18	ปานกลาง
9.มีปัญหาด้านความรักและความสัมพันธ์จนเสียการเรียน	1.23	1.03	น้อยที่สุด
10.เรียนในสาขาที่ไม่ได้สมัครใจ	2.20	1.04	น้อย
11.ปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนใหม่ไม่ได้	2.75	0.98	ปานกลาง
12.หลักสูตรที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการ	2.12	0.99	น้อย
รวม	2.12	1.01	น้อย

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยที่เป็นปัญหาจากตารางที่ 15 พบว่า ระดับความคิดเห็นของ นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสาเหตุการออกกลางคันด้านพฤติกรรมผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับ น้อย มี ค่าเฉลี่ย 2.12 และพบว่าปัญหาด้านไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนและไม่ส่งงาน, มีทัศนคติที่ไม่ดีกับ วิชาที่เรียน, เข้ากลุ่มกับเพื่อนไม่ได้ มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อน, มีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน และปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนใหม่ไม่ได้ มีค่าเฉลี่ยระดับ ปานกลาง คือ 2.65 2.56 2.76 2.86 และ 2.75 ตามลำดับ ด้านมีทัศนคติที่ไม่ดีกับผู้สอน, มีปัญหาด้านครอบครัวและสุขภาพ, ทำงานหา รายได้พิเศษ, จัดแบ่งเวลาเรียนไม่ได้, เรียนในสาขาที่ไม่ได้สมัครใจ และหลักสูตรที่เรียนไม่ตรงกับ ความต้องการ มีค่าเฉลี่ย น้อย คือ 1.65 1.80 1.65 2.20 และ 2.12 ตามลำดับ และด้านติดการพนัน

ติดเกมส์ ติดเพื่อน ติดยาเสพติด และมีปัญหาด้านความรักและความสัมพันธ์จนเสียการเรียน มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด คือ 1.20 และ 1.23 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านสถานภาพครอบครัว

รายการพิจารณา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ด้านสถานภาพครอบครัว			
1.มีความขัดแย้ง ทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัว	1.54	0.98	น้อย
2.รายได้ไม่เพียงพอในการสนับสนุนการเรียน	1.56	0.96	น้อย
3.ผู้ปกครองให้เรียนในสาขาวิชาที่ไม่ถนัดหรือชอบ	1.70	1.01	น้อย
4.สภาพแวดล้อมที่พักมีเสียงดังไม่เหมาะแก่การดูหนังสือ	1.60	1.11	น้อย
5.แยกกันอยู่กับครอบครัว ขาดคนคอยตักเตือน	1.31	0.99	น้อยที่สุด
6.ต้องเสียสละให้พี่หรือน้องได้เรียน	1.02	0.96	น้อยที่สุด
รวม	1.46	1.00	น้อยที่สุด

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยที่เป็นปัญหาจากตารางที่ 16 พบว่า ระดับความคิดเห็นของ นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสาเหตุการออกกลางคันด้านสถานภาพครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับ น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.46 และพบว่าปัญหาด้านมีความขัดแย้ง ทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัว, รายได้ไม่เพียงพอในการสนับสนุนการเรียน, ผู้ปกครองให้เรียนในสาขาวิชาที่ไม่ถนัดหรือชอบ, สภาพแวดล้อมที่ที่พักมีเสียงดังไม่เหมาะแก่การดูหนังสือ มีค่าเฉลี่ย น้อย คือ 1.54 1.56 1.70 และ 1.60 ตามลำดับ

4.3 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 17 แสดงแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันที่มีสาเหตุมาจากนักศึกษา

ที่	แนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน	ความถี่
1	ควรเตรียมอุปกรณ์เพื่อใช้ในการเรียนการสอนให้เพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษา	120
2	ควรจัดห้องน้ำที่สะอาด สถานที่รับประทานอาหาร ที่นั่งพักผ่อน ห้องเรียนที่เหมาะสม	90
3	อาจารย์ที่ปรึกษาควรใช้เวลาในการปรึกษาแก่นักศึกษามากขึ้น และเป็นกันเอง	78
4	พัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาให้รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง	56

ที่	แนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน	ความถี่
5	ควรปรับปรุงทัศนียภาพ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียน ปลุกต้นไม้ให้ร่มรื่น	50
6	ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรัก ภูมิใจในมหาวิทยาลัย	34
7	บริหารอย่างมืออาชีพ มีคุณภาพ มีการบริการแก่นักศึกษาอย่างฉับไว	30
8	ควรปรึกษาอาจารย์เพื่อรับทราบปัญหาและหาแนวทางแก้ไข	22
9	นักศึกษาต้องไม่ขาดเรียน สนใจเรียน เพื่อเรียนให้ทันเพื่อน และมีผลการเรียนที่ดี	20
รวม		500

จากตารางที่ 17 แนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันที่มีสาเหตุมาจากนักศึกษา 3 อันดับแรกที่มีความถี่สูงสุด คือ ควรเตรียมอุปกรณ์เพื่อใช้ในการเรียนการสอนให้เพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษา, ควรจัดห้องน้ำที่สะอาด สถานที่รับประทานอาหาร ที่นั่งพักผ่อน ห้องเรียนที่เหมาะสม และอาจารย์ที่ปรึกษาควรใช้เวลาในการปรึกษาแก่นักศึกษามากขึ้น และเป็นกันเอง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

- 1.สรุปผลการศึกษาค้นคว้า
- 2.อภิปรายผล
- 3.ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1.สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ศึกษาอยู่ที่คณะบริหารธุรกิจ ก่อนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) จากสถานศึกษารัฐบาล ซึ่งอยู่ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล สาเหตุที่ตัดสินใจเลือกเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจากความสมัครใจเลือกเข้าเรียนเอง ขณะที่เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครอาศัยอยู่กับบิดา-มารดา สถานภาพของบิดา-มารดาอยู่ด้วยกันและเป็นอยู่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษา และก่อนเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครผู้ตอบแบบสอบถามได้ศึกษาวัตถุประสงค์ของหลักสูตรดีแล้วก่อนเลือกเข้าศึกษาต่อ

2.สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2.1 สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวมที่เป็นสาเหตุให้นักศึกษาออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า สาเหตุปัญหาการออกกลางคันที่เกี่ยวกับด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นสาเหตุระดับปานกลาง รองลงมาคือด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม และด้านพฤติกรรมผู้เรียนเป็นสาเหตุระดับน้อย และด้านสถานภาพครอบครัวเป็นสาเหตุระดับน้อยที่สุด

2.2 สาเหตุสำคัญของการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านที่เกี่ยวกับสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม ที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา คือ ระบบรักษาความปลอดภัยต่อนักศึกษาไม่เหมาะสม พื้นที่พักผ่อน อุปกรณ์เล่นกีฬาไม่เพียงพอ การเดินทางมาสถานศึกษาไกลจากที่พัก โรงอาหารและห้องน้ำไม่เพียงพอ และระบบบริหารของสถานศึกษาไม่สนับสนุนและเอื้อต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

2.3 สาเหตุสำคัญของการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา คือ ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่น่าสนใจ เกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน และสอนเร็วทำให้ตามเนื้อหาไม่ทัน

2.4 สาเหตุสำคัญของการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านการจัดการเรียนการสอน ที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา คือ วัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ห้องปฏิบัติและโรงฝึกงานมีไม่เพียงพอ การจัดบรรยากาศภายในห้องเรียนไม่เหมาะสม

2.5 สาเหตุสำคัญของการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านพฤติกรรมผู้เรียน ที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา คือ ไม่เข้าใจเนื้อหารายวิชาที่เรียนและไม่ส่งงาน มีทัศนคติที่ไม่ดีกับผู้สอน เข้ากลุ่มกับเพื่อนไม่ได้ มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อน มีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน และปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนใหม่ไม่ได้

2.6 สาเหตุสำคัญของการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านสถานภาพครอบครัว ที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา อยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

แนวทางสำคัญในการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันที่มีสาเหตุมาจากนักศึกษา คือ ควรเตรียมอุปกรณ์เพื่อใช้ในการเรียนการสอนให้เพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษา ควรจัดห้องน้ำที่สะอาด สถานที่รับประทานอาหาร ที่นั่งพักผ่อน ห้องเรียนที่เหมาะสม และอาจารย์ที่ปรึกษาควรใช้เวลาในการปรึกษากับนักศึกษามากขึ้น และเป็นกันเอง

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเพื่อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านพฤติกรรมผู้เรียน และด้านสถานภาพครอบครัว ซึ่งอภิปรายผลในแต่ละด้านไว้ ดังนี้

1. ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม

ผลจากการวิจัยเพื่อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม พบว่า สาเหตุที่เป็นปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา คือ สถานศึกษามีพื้นที่พักผ่อน อุปกรณ์เล่นกีฬาไม่เพียงพอ ระบบการรักษาความปลอดภัยต่อนักศึกษาไม่เหมาะสม การเดินทางมาสถานศึกษาไกลจากที่พัก โรงอาหารและห้องน้ำมีไม่เพียงพอ และระบบบริหารของสถานศึกษาไม่สนับสนุนและเอื้อต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ สอดคล้องกับผลการวิจัยของเอกบุตร อยู่สุข (2549 : 105-106)

เรื่อง การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ ที่พบว่า สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาเป็นสาเหตุของการออกกลางคันในระดับ ปานกลาง โดยเฉพาะการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่เพียงพอ สถานที่คับแคบโรงอาหาร โรงฝึกงาน การบริการน้ำดื่ม สถานที่พักผ่อน ตลอดจนการคมนาคมที่ห่างไกลระหว่างบ้านกับสถานศึกษาทำให้ไม่สะดวกในการเดินทางไม่มีรถประจำทางวิ่งผ่าน

2.ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา

ผลจากการวิจัยเพื่อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า สาเหตุที่เป็นปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา คือ ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่น่าสนใจ เกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน และสอนเร็วทำให้ตามเนื้อหาไม่ทัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของอัลลิสัน โจเซฟ (Allison Joseph. 1972:2248 A) ที่พบว่า ปัญหาสำคัญประการหนึ่งของการออกกลางคัน คือ นักเรียน นักศึกษาขาดความรับผิดชอบไม่สนใจเรียนและไม่เห็นประโยชน์ของการเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดัลเนียก (Dulniak, Denis Joseph. 1982:3455A-3456A) ที่พบว่า ผู้เรียนที่ไม่ได้เตรียมความพร้อมที่ดีในการเรียนทำให้ผลการเรียนไม่ผ่านหรือ สอบตกจนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเรียนจะมีอัตราการออกกลางคันสูงกว่าปกติ

3.ด้านการจัดการเรียนการสอน

ผลจากการวิจัยเพื่อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า สาเหตุที่เป็นปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา คือ วัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ ห้องปฏิบัติและโรงฝึกงานมีไม่เพียงพอ และการจัดบรรยากาศภายในห้องเรียนไม่เหมาะสม สอดคล้องกับผลการวิจัยของดิเรก สุวรรณฤทธิ์ (๒๕๓๕ : บทคัดย่อ) เรื่อง การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ ที่พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาได้แก่ วัสดุฝึกงาน เครื่องมือ อุปกรณ์ในเรียนไม่เพียงพอ ห้องเรียน สถานที่ฝึกงานก็ไม่เหมาะสมทันสมัย

4.ด้านพฤติกรรมผู้เรียน

ผลจากการวิจัยเพื่อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านพฤติกรรมผู้เรียน พบว่า สาเหตุที่เป็นปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา คือ ไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนและไม่ส่งงาน มีทัศนคติที่ตึกกับวิชาที่เรียน เข้ากลุ่มกับเพื่อนไม่ได้ มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อน มีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน และปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนใหม่ไม่ได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุไรรัตน์า โพธิ์แก้ว (2539:บทคัดย่อ) เรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาศิลปหัตถกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในเขตการศึกษา ๖ ที่พบว่า สาเหตุการออกกลางคันด้านนักเรียน นักศึกษา ก็คือมีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอ ขาดการเรียนและแบ่งเวลาไม่ถูกต้อง ครอบครัวที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนการเรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง ไม่เอาใจใส่และต้องการให้บุตรหลานช่วยงานของครอบครัว

5.ด้านสถานภาพครอบครัว

ผลจากการวิจัยเพื่อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านสถานภาพครอบครัว ซึ่ง สอดคล้องกับความเห็นของชาญ สุขเสวบัณฑิต (2546:37-38) ที่ได้อธิบายในเรื่องนี้ว่า พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับนักเรียน นักศึกษามากกว่าบุคคลอื่นใดในครอบครัว ถ้าหากมีการ สร้างความสัมพันธ์ที่แนบแน่นลึกซึ้งต่อกัน มีการอบรมเลี้ยงดูให้ความรัก ความอบอุ่นและเป็น แบบอย่างที่เหมาะสมแล้ว นับว่าเป็นเรื่องสำคัญต่อพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวเป็นอย่างยิ่ง

5.3 ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1.1 มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับอุปกรณ์เพื่อใช้ในการเรียนการสอนให้เพียงพอแก่นักศึกษา

1.2 มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาอย่างเพียงพอ เช่น โรงอาหาร ห้องน้ำ สถานที่พักผ่อนเรียน ความสะอาดของอาคาร เป็นต้น

1.3 ครูผู้สอนควรเอาใจใส่ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน และติดตามนักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น ขาดเรียนบ่อย หรือมีผลการเรียนต่ำ พร้อมการประสานกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อหาสาเหตุและแนวทางในการแก้ไขปัญหา

1.4 มหาวิทยาลัยควรจัดการเรียนการสอนสอดแทรกการสร้างจิตสำนึกให้นักศึกษารักและผูกพันกับอาจารย์ และมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดความรักและผูกพันกับองค์กร

2.ข้อเสนอสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาแยกเป็นลักษณะกลุ่มอาชีพ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกต่อไป

2.2 จากประเด็นที่เป็นสาเหตุในระดับมาก และมากที่สุด ควรนำมาขยายความประเด็นเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมอาชีวศึกษา. ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529, กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, 2529.
- ก่อ สวัสดิพานิช. "ปัญหาความสูญเปล่าทางการศึกษาและแนวทางแก้ไข." วารสารการศึกษา แห่งชาติ 18 : 3 2527 หน้า 7-15
- เกษตร เมืองทอง. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ภาควิชา วิศวกรรมไฟฟ้า คณะศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วิทยานิพนธ์ วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาไฟฟ้า ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า บัณฑิต วิทยาลัย. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2554
- ชนบ เพชรซ้อน. การออกกลางคันของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคสี่จังหวัด ภาคใต้. วิทยานิพนธ์ วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2540.
- คณิต เศรษฐเสถียร. "การลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ในสายต่านักเศรษฐศาสตร์." ศึกษาศาสตร์สาร 10 : 1 กรกฎาคม 2524.
- เจียรนัย ทรงชัยกุล. สังคมโรงเรียนกับนักเรียนวัยรุ่น. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาพฤติกรรม วัยรุ่น หน่วยที่ 9-15, พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2543.
- ขวลิต พิงโกคา. การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับสาเหตุการ ออกกลางคันของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างเชื่อมและ โลหะแผ่น กรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2539.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. "การอุดมศึกษา." ในการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา. หน้า 3- 11. ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, บรรณาธิการ. ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย (พิมพ์ครั้งที่ 2), 2524.
- วิจิตร ศรีสะอาด. หลักการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด, 2518.
- วีระพันธ์ สิทธิพงศ์. การจัดและบริหารโรงฝึกงานช่างอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : บริษัท เอ.พี.กราฟิค ดีไซน์และการพิมพ์ จำกัด, 2540.
- มีนา สุนันตา. การเปรียบเทียบภูมิหลังทางการศึกษา อัตราการออกกลางคัน ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนและเจตคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยนเรศวร ของนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีรับตรงกับวิธี ของทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผล การศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2546.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, ปรัชญาและจุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์

- มหาวิทยาลัย, 2520.
- เทียนฉาย กีระนันท์. **เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และกำลังคน**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2519.
- รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์. **ทัศนะทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เคล็ดไทย, 2518.
- สุริยะ เจียมประชาชนรากร. **การศึกษาประสิทธิภาพทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษา**
สาขาพาณิชยกรรมในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์
 มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์.
 สารวัตรนักเรียน, กอง. **คู่มือนักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา
 กรมการศาสนา, 2541.
- สุรพันธ์ ต้นศรีวงษ์. **วิธีการสอน**. กรุงเทพฯ : บริษัท สยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด, 2538.
- บรรจง โอฬาริ และคณะ. **รายงานการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาและการออกกลางคัน**
ตามความคิดเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา : กลุ่มงานบริหาร
 การศึกษา. มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2546.
- บุญชม ศรีสะอาด. **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- ประชาคม จันทราชิต และ เพลินจิตต์ พรหมพุด. **ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตร**
วิชาชีพของวิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานีเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่ำลง. ปัตตานี : กระทรวงศึกษาธิการ, 2536.
- อุทัย บุญประเสริฐ. "การศึกษาและการพัฒนาประเทศ" **พัฒนศึกษาศาสตร์ : ประมวลบทความซึ่ง**
เน้นการประยุกต์เพื่อการพัฒนาประเทศ. กรุงเทพฯ : พี.เจ.การพิมพ์, 2527.
- อำรุง จันทวานิช. "การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา." **วารสารการศึกษาแห่งชาติ**
 14 : 1 ตุลาคม-พฤศจิกายน 2522 หน้า 15
- เอกบุตร อยู่สุข. **การออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. วิทยาลัย**
การอาชีพพุทธมณฑล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
 อุดสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน
 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2550.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. **การออกกลางคันของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา**
ตอนต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2542.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไข**
เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2545.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ร.ร.บ. MIS

สถิตินักศึกษาปัจจุบันแยกคณะ สาขา ชั้นปี เพศ

ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2558

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

รหัสสาขาวิชา	ปี 1 (2558)		ปี 2 (2557)		ปี 3 (2556)		ปี 4 (2555)		ปี 5 (2554)		ค.ค.ค. (< 2554)		รวมทั้งสิ้นทุกชั้นปี									
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง								
ระดับการศึกษา ปริญญาตรี 5 ปี ปกติ	62	31	93	35	11	46	41	11	52	79	22	101	79	16	95	38	2	40	334	83	427	
วิศวกรรมไฟฟ้า-วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	18	9	27	6	4	10	11	7	18	16	14	30	16	4	20	2	1	3	69	39	108	
วิศวกรรมไฟฟ้า-วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม	12	5	17	7	2	9	6	-	6	11	4	15	14	5	19	5	1	6	55	17	72	
วิศวกรรมไฟฟ้า-วิศวกรรมไฟฟ้ากำลัง	17	5	22	11	2	13	10	2	12	14	1	15	7	-	7	10	-	10	69	10	79	
วิศวกรรมเครื่องกล-วิศวกรรมอุตสาหกรรม	15	12	27	7	3	10	7	2	9	21	3	24	23	4	27	18	-	18	91	24	115	
วิศวกรรมเครื่องกล-วิศวกรรมเครื่องกล	-	-	-	4	-	4	7	-	7	17	-	17	19	3	22	3	-	3	50	3	53	
ระดับการศึกษา ปริญญาตรี 2 ปี ต่อเนื่อง ปกติ	47	1	48	86	2	88	29	-	29	-	-	-	-	-	-	-	-	-	162	9	165	
วิศวกรรมไฟฟ้า-วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม	-	-	-	9	-	9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	9	-	9
วิศวกรรมไฟฟ้า-วิศวกรรมไฟฟ้า	23	-	23	22	-	22	10	-	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	55	-	55	
วิศวกรรมไฟฟ้า-วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	-	-	-	6	2	8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	2	8	
วิศวกรรมอุตสาหกรรม-วิศวกรรมอุตสาหกรรม	2	-	2	-	-	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	-	3	
วิศวกรรมอุตสาหกรรม-วิศวกรรมเครื่องกล	22	1	23	35	-	35	18	-	18	-	-	-	-	-	-	-	-	-	75	1	76	
วิศวกรรมอุตสาหกรรม	-	-	-	14	-	14	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	14	-	14	
ระดับการศึกษา ปริญญาตรี 2 ปี ต่อเนื่อง สมทบเสาร์-อาทิตย์	50	7	57	14	-	14	22	1	23	17	-	17	-	-	-	-	-	-	103	8	111	
วิศวกรรมไฟฟ้า-วิศวกรรมไฟฟ้ากำลัง	16	3	19	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	16	3	19	
วิศวกรรมอุตสาหกรรม	-	-	-	14	-	14	22	1	23	17	-	17	-	-	-	-	-	-	53	1	54	
วิศวกรรมอุตสาหกรรม-วิศวกรรมเครื่องกล	10	-	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10	-	10	
วิศวกรรมอุตสาหกรรม-วิศวกรรมอุตสาหกรรม	24	4	28	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	24	4	28	
ระดับการศึกษา ปริญญาตรีเทียบโอน ปกติ	36	-	36	-	-	-	-	-	-	6	2	8	-	-	-	-	-	-	42	2	44	
วิศวกรรมไฟฟ้า-วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม	10	-	10	-	-	-	-	-	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	11	-	11	

REG:R70-01-90 (สถิตินักศึกษาปัจจุบัน)

ที่มาข้อมูล - สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

ข้อมูล ณ วันที่ 30/09/2558 หน้า 8 / 15

หมายเหตุ :- ยอดรวมคณะหมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5 นักศึกษาที่ 6 เป็นนักศึกษาคัดค้านั้นไปตามรายงาน

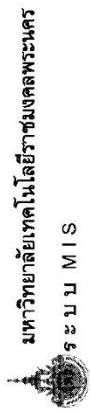
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

	ปี 1 (2558)		ปี 2 (2557)		ปี 3 (2556)		ปี 4 (2555)		ปี 5 (2554)		ตกค้าง (< 2554)		รวมทั้งทุกชั้นปี		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร															
วิศวกรรมไฟฟ้า-วิศวกรรมไฟฟ้ากำลัง	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1	-	
วิศวกรรมไฟฟ้า-วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	9	-	-	-	-	-	2	2	-	-	-	-	1	2	
วิศวกรรมเครื่องกล-วิศวกรรมเครื่องกล	17	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	19	-	
ระดับการศึกษา															
ปริญญาตรี	65	144	209	38	124	162	-	-	-	-	-	-	103	268	
รวมทุกสาขาทุกชั้นปีต่อคณะ	260	183	443	173	310	162	24	126	16	95	40	38	2	40	266

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

รหัสสาขาวิชา	ปี 1 (2558)		ปี 2 (2557)		ปี 3 (2556)		ปี 4 (2555)		ปี 5 (2554)		ตกค้าง (< 2554)		รวมทั้งสิ้นทุกชั้นปี						
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม				
ระดับการศึกษาปริญญาตรี 4 ปี ปกติ	99	265	364	97	212	309	127	315	442	76	244	320	1	7	8	401	1,051	1,452	
อาหารและโภชนาการ-พัฒนาผลิตภัณฑ์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	
ออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย	2	29	31	10	25	35	7	16	23	7	16	23	1	1	2	27	90	117	
เทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น	4	19	23	4	13	17	1	24	25	1	13	14	-	5	5	10	76	86	
อาหารและโภชนาการ	38	100	138	48	97	145	52	138	190	33	108	141	-	1	1	171	444	615	
อุตสาหกรรมบริการอาหาร	22	48	70	15	23	38	32	57	89	11	38	49	1	2	3	81	168	249	
การบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์	25	31	56	16	20	36	25	51	76	16	33	49	-	-	-	82	135	217	
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	8	38	46	4	34	36	10	29	39	8	36	44	-	-	-	30	137	167	
ระดับการศึกษาปริญญาตรีเทียบโอน ปกติ	26	58	84	22	89	111	2	-	2	-	1	1	-	-	-	50	148	198	
ออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย	-	2	2	1	7	8	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	1	10	11
อาหารและโภชนาการ	11	17	28	11	39	50	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22	56	78	
อุตสาหกรรมบริการอาหาร	11	30	41	4	19	23	-	-	-	-	-	-	-	-	-	15	49	64	
การบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์	4	9	13	6	24	30	2	-	2	-	-	-	-	-	-	12	33	45	
ระดับการศึกษาปริญญาโท สมทบเสาร์-อาทิตย์	7	17	24	11	11	22	6	21	27	2	11	13	2	8	10	-	28	68	96
คหกรรมศาสตร์-การบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์	2	7	9	8	3	11	4	2	6	-	-	-	1	1	2	-	15	13	28
คหกรรมศาสตร์-ออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย	-	1	1	-	-	-	1	3	4	1	4	5	-	1	1	-	2	9	11
คหกรรมศาสตร์-อาหารและโภชนาการ	5	9	14	3	8	11	1	16	17	1	7	8	1	6	7	-	11	46	57
รวมทั้งทุกสาขาทุกชั้นปีต่อคณะ	132	340	472	130	312	442	135	336	471	78	256	334	3	16	19	7	479	1,267	1,746

หมายเหตุ :- ยอดรวมคณะหมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5 นักศึกษาปีที่ 6 เป็นนักศึกษาคาดค่าังขึ้นไปตามรายงาน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ระบบ MIS

สถิตินักศึกษาปัจจุบันแยกคณะ สาขา ชั้นปี เพศ
ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2558

คณะบริหารธุรกิจ

รหัสสาขาวิชา	ปี 1 (2558)		ปี 2 (2557)		ปี 3 (2556)		ปี 4 (2555)		ปี 5 (2554)		ต่ำกว่า (< 2554)		รวมทั้งสิ้นทุกชั้นปี								
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม						
ระดับการศึกษาปริญญาตรี 4 ปี ปกติ	315	642	957	253	503	756	199	521	720	173	476	649	13	5	18	28	958	2,170	9,128		
การบัญชี-การบัญชีการเงิน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	7	8	
การตลาด-การบริหารการตลาด	37	62	99	36	55	91	29	52	81	28	43	71	3	1	4	-	1	133	214	347	
การตลาด-การสื่อสารการตลาด	10	29	39	4	19	23	13	17	30	12	21	33	-	-	-	-	-	39	96	125	
การบัญชี-การบัญชี	-	-	-	-	-	-	16	61	77	7	26	33	-	-	-	-	-	23	87	110	
การบัญชี-การบัญชีบริหาร	-	-	-	-	-	-	14	43	57	3	60	63	-	-	-	-	-	17	103	120	
การบัญชี-การบัญชีการเงิน	63	233	296	53	184	237	10	88	98	19	78	97	1	2	3	-	-	146	586	731	
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	9	26	35	5	17	22	5	22	27	9	34	43	-	1	1	4	5	29	104	133	
การเงิน	16	93	109	24	73	97	12	63	75	7	63	70	-	1	2	3	60	294	364		
การตรวจ-การตรวจโครงสร้างและข้อมูล	35	55	90	9	21	30	8	22	30	-	-	-	-	-	-	-	-	52	98	150	
การจัดการ-การจัดการทั่วไป	30	52	82	22	41	63	17	54	71	11	51	62	2	-	2	-	3	82	201	283	
การจัดการ-การจัดการทรัพยากรมนุษย์	14	38	52	16	30	46	11	52	63	11	44	55	5	-	5	-	6	57	170	227	
ระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์-คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22	18	40	-	1	1	1	-	1	23	19	42
ระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์-พัฒนาซอฟต์แวร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	29	17	46	1	-	1	-	-	30	17	47	
ระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์-การจัดการระบบสารสนเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	15	21	36	1	-	1	-	-	17	21	38	
ระบบสารสนเทศ-คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	42	31	73	44	48	92	12	24	36	-	-	-	-	-	-	-	-	98	103	201	
ระบบสารสนเทศ-การจัดการระบบสารสนเทศ	30	15	45	18	9	27	14	14	28	-	-	-	-	-	-	-	-	62	38	100	
ระบบสารสนเทศ-พัฒนาซอฟต์แวร์	29	8	37	22	6	28	38	9	47	-	-	-	-	-	-	-	-	89	23	112	
ระดับการศึกษาปริญญาตรี 2 ปี ต่อเนื่อง ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2	2
การจัดการ-การจัดการทั่วไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1
การบัญชี-การบัญชีต้นทุน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1

ข้อมูล ณ วันที่ 30/09/2558 หน้า 3 / 15

ที่มาข้อมูล :- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

หมายเหตุ :- ยอดรวมคณะหมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5 นักศึกษาปีที่ 6 เป็นนักศึกษาอดค้างชั้นไปตามรายงาน

REG-RT0-01-90 (สถิตินักศึกษาปัจจุบัน)

คณะบริหารธุรกิจ

รหัสสาขาวิชา	ปี 1 (2558)		ปี 2 (2557)		ปี 3 (2556)		ปี 4 (2555)		ปี 5 (2554)		พักค้าง (< 2554)		รวมทั้งสิ้นทุกปี		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
ระดับการศึกษา ปริญญาตรี 4 ปี สมทบ	32	55	17	30	20	46	12	39	51	2	2	-	81	172	255
การตลาด-การบริหารธุรกิจค้าปลีก	10	30	6	10	3	16	1	1	2	-	-	-	20	57	77
ระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์-คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	9	16	25	2	2	-	9	18	27
ธุรกิจระหว่างประเทศ	22	25	11	20	9	24	2	22	24	-	-	-	44	91	135
ระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์-คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-	-	-	-	8	6	-	-	-	-	-	-	8	6	14
ระดับการศึกษา ปริญญาตรีเทียบโอน ปกติ	120	268	113	304	10	13	4	10	14	3	1	2	250	596	848
การตลาด-การบริหารการตลาด	26	40	30	33	1	2	-	-	-	-	-	-	57	75	132
การตลาด-การสื่อสารการตลาด	-	-	-	-	1	1	2	2	4	-	-	-	3	3	6
การบัญชี-การบัญชีบริหาร	14	85	10	90	2	2	2	4	6	-	-	-	26	181	207
การบัญชี-การบัญชีการเงิน	10	49	13	95	108	-	-	1	1	1	2	2	23	146	171
การเงิน	-	-	-	-	3	3	-	-	-	-	-	-	-	3	3
การจัดการ-การจัดการทั่วไป	8	36	6	31	37	-	-	2	2	-	-	-	14	69	83
การจัดการ-การจัดการทรัพยากรมนุษย์	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	1	1
การจัดการ-การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน	13	31	10	24	34	-	-	-	-	-	-	-	23	55	78
ระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์-พัฒนาซอฟต์แวร์	-	-	-	-	-	-	-	1	1	3	3	-	3	1	4
ระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์	49	27	44	31	75	8	4	12	-	-	-	-	101	62	163
ระดับการศึกษา ปริญญาตรีเทียบโอน สมทบ	17	42	19	78	97	7	20	27	-	-	1	1	43	143	186
การบัญชี-การบัญชีการเงิน	9	27	5	32	37	-	1	1	-	-	-	-	14	60	74
การจัดการ-การจัดการทรัพยากรมนุษย์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	1	1
การจัดการ-การจัดการทั่วไป	-	-	6	31	37	1	4	5	-	-	-	-	7	36	42

REG:R70-01-90 (สถิตินักศึกษาปัจจุบัน)

ที่มาข้อมูล :- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

หมายเหตุ :- ยอดรวมคณะหมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5 นักศึกษาปีที่ 6 เป็นนักศึกษาอดค้างซึ่งไปตามรายงาน

ข้อมูล ณ วันที่ 30/09/2558 หน้า 4/15

คณะบริหารธุรกิจ

รหัสสาขาวิชา	ปี 1 (2558)		ปี 2 (2557)		ปี 3 (2556)		ปี 4 (2555)		ปี 5 (2554)		สถ.ค้าง (<2554)		รวมทั้งสิ้นทุกชั้นปี										
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง									
ระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์-พัฒนาซอฟต์แวร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-									
ระบบสารสนเทศ-การจัดการระบบสารสนเทศ	-	-	-	-	6	15	21	-	-	-	-	-	6	15									
ระบบสารสนเทศ-คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	8	15	23	8	15	23	-	-	-	-	-	-	16	30									
ระดับการศึกษาปริญญาโท สมทบภาคค่ำ	5	29	34	17	40	57	11	40	51	6	21	27	1	7	8	1	4	5	41	141	182		
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต-การบัญชี	-	9	9	5	14	19	2	7	9	1	9	10	-	1	1	-	1	-	1	8	41	49	
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต-การเงิน	1	6	7	2	3	5	4	7	11	1	1	2	-	3	3	1	1	2	9	9	21	30	
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต-การจัดการ	4	14	18	10	23	33	5	26	31	4	6	10	1	3	4	-	1	1	24	73	97		
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต-การตลาด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	6
ระดับการศึกษาปริญญาโท สมทบเสาร์-อาทิตย์	-	-	-	-	-	-	3	12	15	4	3	7	-	-	-	-	-	-	7	16	22	22	
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต-การจัดการ	-	-	-	-	-	-	3	12	16	4	3	7	-	-	-	-	-	-	7	15	22	22	
ระดับการศึกษาปริญญาเอก สมทบ	5	5	10	6	4	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	11	9	20	20	
บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต	5	5	10	6	4	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	11	9	20	20	
รวมทุกสาขาทุกชั้นปีตลอดคณะ	494	1,041	1,535	425	869	1,384	250	662	902	189	549	748	17	17	34	6	32	38	1,381	2,250	2,650	4,841	

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ระดับการศึกษา	ปี 1 (2558)		ปี 2 (2557)		ปี 3 (2556)		ปี 4 (2555)		ปี 5 (2554)		ตกค้าง (<2554)		รวมทั้งสิ้นทุกชั้นปี							
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ระดับการศึกษาปริญญาตรี 4 ปีปกติ	80	61	141	54	34	88	44	37	81	26	22	48	3	2	5	-	-	207	156	363
เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	24	12	36	3	1	4	-	-	27	13	40
วิทยาการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ	11	27	38	4	15	19	9	19	28	2	10	12	-	1	1	-	-	26	72	98
วิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม	66	25	91	48	18	66	35	18	53	-	-	-	-	-	-	-	-	149	61	210
วิศวกรรมศาสตร์	3	9	12	2	1	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	10	15
ระดับการศึกษาปริญญาตรีเทียบโอน สมทบ	20	8	28	1	7	8	5	3	8	-	-	-	-	-	-	1	1	27	19	46
เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1	1	2
วิทยาการคอมพิวเตอร์	20	8	28	1	7	8	5	3	8	-	-	-	-	-	-	-	-	26	18	44
รวมทั้งสิ้นทุกชั้นปีต่อคณะ	100	69	169	55	41	96	49	40	89	26	22	48	3	2	5	1	1	234	175	409

คณะวิศวกรรมศาสตร์

รหัสสาขาวิชา	ปี 1 (2558)		ปี 2 (2557)		ปี 3 (2556)		ปี 4 (2555)		ปี 5 (2554)		ต่ำกว่า (< 2554)		รวมทั้งสิ้นทุกชั้นปี								
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง							
ระดับการศึกษาปริญญาตรี 4 ปีปกติ	รวม/ระดับ	394	492	266	67	353	229	38	267	271	42	313	191	14	205	104	19	123	1,475	278	1,753
วิศวกรรมเครื่องกล		66	73	36	4	40	27	1	26	31	3	34	35	1	36	14	-	14	209	16	225
วิศวกรรมอุตสาหการ		46	24	38	16	54	35	3	38	36	11	47	19	1	20	14	14	28	186	69	257
วิศวกรรมไฟฟ้า		78	11	53	5	58	40	2	42	45	4	49	10	1	11	5	-	5	231	23	254
วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม		51	9	60	6	56	37	7	44	37	5	42	37	2	39	37	3	40	249	52	281
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์		46	17	63	36	14	50	34	42	41	8	49	31	4	35	16	-	16	204	51	255
วิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์		34	7	41	23	5	26	19	20	23	1	24	14	-	14	5	-	5	118	14	132
วิศวกรรมโยธา		28	9	37	16	4	20	14	17	10	2	12	10	2	12	7	2	9	86	22	107
วิศวกรรมการผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์		35	3	38	23	6	29	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	86	9	96
เทคโนโลยีการพิมพ์เครื่องประดับ		10	11	21	11	7	18	11	10	11	5	16	17	1	18	2	-	2	62	34	96
เทคโนโลยีการผลิตเครื่องแม่พิมพ์		-	-	-	-	-	12	3	15	37	3	40	18	2	20	4	-	4	71	8	79
ระดับการศึกษาปริญญาตรี 4 ปี สมทบ	รวม/ระดับ	91	5	96	76	4	80	95	11	106	-	-	-	-	-	-	-	-	262	20	282
วิศวกรรมเครื่องกล		19	-	19	19	-	19	22	-	22	-	-	-	-	-	-	-	-	60	-	60
วิศวกรรมอุตสาหการ		12	2	14	5	-	5	20	1	21	-	-	-	-	-	-	-	-	37	3	40
วิศวกรรมไฟฟ้า		33	3	36	22	-	22	22	-	22	-	-	-	-	-	-	-	-	77	3	80
วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม		-	-	-	-	-	-	5	1	6	-	-	-	-	-	-	-	-	5	1	6
วิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์		-	-	-	7	-	7	9	4	13	-	-	-	-	-	-	-	-	16	4	20
วิศวกรรมโยธา		13	-	13	9	4	13	14	4	18	-	-	-	-	-	-	-	-	36	8	44
วิศวกรรมการบำรุงรักษา		14	-	14	14	-	14	3	1	4	-	-	-	-	-	-	-	-	31	1	32
ระดับการศึกษาปริญญาตรี 2 ปี ต่อเนื่อง สมทบ	รวม/ระดับ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1

คณะวิศวกรรมศาสตร์

รหัสสาขาวิชา	ปี 1 (2558)		ปี 2 (2557)		ปี 3 (2556)		ปี 4 (2555)		ปี 5 (2554)		ดกคัง (< 2554)		รวมทั้งสิ้นทุกชั้นปี								
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง							
วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม																					
ระดับการศึกษาปริญญาตรีเทียบโอนปกติ	32	-	21	1	22	1	42	3	45	10	7	-	133	5							
วิศวกรรมเครื่องกล																					
วิศวกรรมอุตสาหกรรม	32	-	21	1	22	1	8	2	10	-	4	-	29	29							
วิศวกรรมไฟฟ้า																					
ระดับการศึกษาปริญญาตรีเทียบโอน สมทบ	-	-	-	-	-	-	18	1	19	1	2	-	21	1							
วิศวกรรมเครื่องกล																					
วิศวกรรมอุตสาหกรรม	-	-	-	-	-	-	11	-	11	8	4	-	23	23							
วิศวกรรมไฟฟ้า	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	2	-	3	4							
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์																					
ระดับการศึกษาปริญญาโท สมทบเสาร์-อาทิตย์	30	2	37	4	41	2	4	1	5	2	-	-	97	9							
วิศวกรรมการจัดการอุตสาหกรรมเพื่อความยั่งยืน	20	2	27	3	30	1	18	1	19	2	-	-	71	7							
วิศวกรรมไฟฟ้า-วิศวกรรมไฟฟ้ากำลัง	6	-	5	-	5	1	6	1	7	-	-	-	17	1							
วิศวกรรมไฟฟ้า-วิศวกรรมระบบควบคุมและกระบวนการควบคุม	4	-	5	1	6	-	-	-	-	-	-	-	9	1							
รวมทั้งสิ้นทุกชั้นปีต่อคณะ	547	105	652	420	76	486	421	369	52	421	46	392	218	15	233	126	19	145	2,026	313	2,339

คณะศิลปศาสตร์

รหัสสาขาวิชา	ปี 1 (2558)		ปี 2 (2557)		ปี 3 (2556)		ปี 4 (2555)		ปี 5 (2554)		ต่ำกว่า 2554		รวมทั้งสิ้น								
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง							
ระดับการศึกษาปริญญาตรี 4 ปี ปกติ	49	204	253	48	142	190	49	147	196	53	162	215	6	10	16	2	8	10	207	573	580
การท่องเที่ยว	13	74	87	13	43	56	12	56	68	23	52	75	5	5	10	2	7	9	68	237	305
การโรงแรม	23	69	92	21	46	67	21	55	76	18	57	75	-	2	2	-	1	1	83	230	313
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	13	61	74	14	53	67	16	36	52	12	53	65	1	3	4	-	-	-	56	206	262
ระดับการศึกษาปริญญาตรีเทียบโอน สมทบ	7	52	59	13	8	21	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	20	61	81
ภาษาไทยประยุกต์	7	52	59	13	8	21	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	20	61	81
รวมทั้งทุกสาขาทุกชั้นปีต่อคณะ	56	266	312	61	150	211	49	147	196	53	163	216	6	10	16	2	8	10	227	734	961

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

รหัสสาขาวิชา	ปี 1 (2558)		ปี 2 (2557)		ปี 3 (2556)		ปี 4 (2555)		ปี 5 (2554)		ตกค้าง (< 2554)		รวมทั้งสิ้นทุกชั้นปี	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
ระดับการศึกษา ปริญญาตรี 5 ปี ปกติ	17	18	8	10	12	13	4	9	-	-	-	-	41	50
สถาปัตยกรรม	17	18	8	10	12	13	4	9	-	-	-	-	41	50
ระดับการศึกษา ปริญญาตรี 4 ปี ปกติ	83	68	44	37	33	60	37	61	5	3	4	8	206	263
การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	71	51	36	26	32	38	32	44	3	3	3	1	177	163
การออกแบบบรรจุภัณฑ์	12	17	8	11	1	22	5	17	2	-	1	3	29	70
รวมทั้งสาขาทุกชั้นปีต่อคณะ	100	86	52	47	45	73	41	70	5	3	4	8	247	263
														530

คณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์

รหัสสาขาวิชา	ปี 1 (2558)		ปี 2 (2557)		ปี 3 (2556)		ปี 4 (2555)		ปี 5 (2554)		ดกค้าง (< 2554)		รวมทั้งสิ้นทุกชั้นปี						
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง					
ระดับการศึกษาปริญญาตรี 4 ปี ปกติ	98	111	80	93	173	187	115	168	119	187	5	10	3	2	5	326	445	771	
เทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์	-	-	24	25	49	58	46	21	51	72	-	3	-	-	-	-	57	126	182
เทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง	-	-	29	34	63	63	40	21	37	58	4	1	5	1	-	76	112	190	
เทคโนโลยีมัลติมีเดีย	-	-	27	34	61	66	29	26	31	57	1	1	2	2	4	83	97	190	
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	98	111	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	98	111	209	
ระดับการศึกษาปริญญาโท สมทบภาคค่ำ	1	8	3	8	11	7	5	2	14	16	-	12	12	-	-	8	47	55	
การสื่อสารการตลาด	1	8	3	8	11	7	5	2	14	16	-	12	12	-	-	8	47	55	
รวมทุกสาขาทุกชั้นปีตลอดคณะ	99	119	83	101	184	194	120	70	133	203	5	17	22	3	5	334	492	826	

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

รหัสสาขาวิชา	ปี 1 (2558)		ปี 2 (2557)		ปี 3 (2556)		ปี 4 (2555)		ปี 5 (2554)		ดก้าง (- 2554)		รวมทั้งสิ้นทุกชั้นปี								
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง							
ระดับการศึกษา ปริญญาตรี 4 ปีปกติ	38	97	135	45	88	133	29	66	95	45	85	130	9	12	21	5	10	15	358	529	
เทคโนโลยีเสื้อผ้า	7	24	31	10	14	24	7	19	26	8	19	27	1	3	4	-	-	-	33	79	112
เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ	2	10	12	5	19	24	5	8	13	3	6	9	1	2	3	2	-	2	16	45	63
ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	17	45	62	22	40	62	13	32	45	15	44	59	2	1	3	-	3	3	69	165	234
ระดับการศึกษา ปริญญาตรี 2 ปี ต่อเนื่อง สมทบ	12	18	30	8	15	23	4	7	11	19	16	35	5	6	11	3	7	10	51	69	120
เทคโนโลยีเสื้อผ้า	2	9	11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	9	11
ระดับการศึกษา ปริญญาตรีเทียบโอน ปกติ	2	9	11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	9	11
เทคโนโลยีเสื้อผ้า	-	3	3	3	11	14	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	15	18
รวมทุกสาขาทุกชั้นปีต่อคณะ	40	109	149	48	99	147	29	67	96	45	85	130	9	12	21	5	10	15	176	382	558

ภาคผนวก ข

หนังสือขอข้อมูลเพื่องานวิจัย

คณะกรรมาธิการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

สารบรรณ

เลขที่รับ ๑๐๙

บันทึกข้อความ พ.ศ. ๒๕๕๘

ฝ่ายวิชาการและวิจัย

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เลขที่รับ ๒๖๓

วันที่ ๕

วันที่ ๑๖ เดือน ๕ (4.5)

ส่วนราชการ สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โทร ๐-๒๒๘๒-๕๐๐๕

ที่ อก ๐๕๓ /๒๕๕๘

วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอข้อมูลประกอบการทำวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ผ่าน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย สัญญาทุนเลขที่ ๕๘๒๔๐๑๐๓

จำนวน ๓ แผ่น

ตามที่ข้าพเจ้า นายกิตติพันธ์ บุญโต สัตริตระกูล อาจารย์สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับทุนอุดหนุนวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ประจำปี ๒๕๕๘ ในโครงการวิจัย เงินงบประมาณรายได้ ชื่อโครงการ การศึกษาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามสัญญาเลขที่ ๕๘๒๔๐๑๐๓ ดังเอกสารแนบ

ข้าพเจ้ามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการเก็บข้อมูลในงานวิจัยดังกล่าว ดังนี้

๑. ชื่อ-นามสกุล นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐ ทุกชั้นปี แยกตามสาขา และคณะ
๒. ที่อยู่ และเบอร์โทรศัพท์ หรือสถานที่ ที่สามารถติดต่อนักศึกษาจากข้อ ๑. ได้
๓. ข้อมูลนักศึกษาจากข้อ ๑. ในแต่ละคน ก่อนเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือจบสายอาชีพ และสถานศึกษาเดิมที่จบมา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ตามขอ

เรียน ๑๐๒๖

- เพื่อโปรดพิจารณา
 เพื่อโปรดทราบ
 เพื่อโปรดลงนาม

ทราบและมอบตั้งเสนอ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุชนารถ ผ่องพุดิ)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

๕/๕/๕๕
 ๑๕/๕/๕๕
 ๑๖/๕/๕๕
 ๑๗/๕/๕๕
 ๑๘/๕/๕๕
 ๑๙/๕/๕๕
 ๒๐/๕/๕๕

กิตติพันธ์ บุญโต

(นายกิตติพันธ์ บุญโต สัตริตระกูล)

ผู้วิจัย

๒๐ พฤษภาคม ๕๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สำนักงานคณบดี โทร ๗๑๓๑

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๒ /ค.จ.๑

วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลประกอบการทำวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นายกิตติพันธ์ บุญโตสิตระกุล อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้รับทุนอุดหนุนวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปี ๒๕๕๘ ตามเอกสารแนบมาพร้อมนี้

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลประกอบการทำวิจัย และติดต่อสอบถามรายละเอียดได้ที่อาจารย์กิตติพันธ์ บุญโตสิตระกุล เบอร์โทร ๐๘๗-๗๑๓๔๓๓๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุชนารถ ผ่องพุฒิ)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สํานักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
 2-665-3777 ต่อ 6409

บันทึกข้อความ

กรมส่งเสริมการเกษตร
 กรมส่งเสริมการเกษตร
 เลขที่รับ 1449
 1 มิ.ย. 2558

ส่วนราชการ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๖๓๐๒ - ๙
 ที่ ศธ ๐๕๘๑.๑๓/๑๒๐๘ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘
 เรื่อง ส่งข้อมูลประกอบการทำวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ตามหนังสือคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๒/๘๑๑ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘
 ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลประกอบการทำวิจัย สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว
 แล้ว ดึงเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายมนตรี รัตนวิจิตร)

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

เรียน คณบดี

- ฝ่ายบริหาร
- ฝ่ายวางแผน
- ฝ่ายวิชาการและวิจัย
- ฝ่ายกิจการนักศึกษา
- ฝ่ายคอมพิวเตอร์

สำนักงานคณบดี

นางสาว ทวี ภัทพคุณ เนื่องสงวนใจ
 ศธ ๐๕๘๑.๑๓/๑๒๐๘

ศึกษา

ทศ.ศ.ศ.ศ.ศ.ศ.

1 มิ.ย. 2558

ทศ.ศ.ศ.ศ.ศ.
 1

ทศ.ศ.ศ.ศ.ศ.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน
ของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านโปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อด้วยความเป็นจริงที่สุด เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและประโยชน์เชิงวิชาการ ขอรับรองว่าการตอบแบบสอบถามฉบับนี้จะไม่มีการเผยแพร่ต่อผู้ตอบแบบสอบถามและขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

2. แบบสอบถามทั้งหมดมี 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 10 ข้อ
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามสาเหตุปัญหาการออกกลางคันเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rate scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ จำนวน 48 ข้อ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 4 ข้อ

ขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

นายกิตติพันธ์ บุญโตสิตระกูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือ เติมคำลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. แขนงวิชา/สาขา/คณะ ที่ท่านศึกษาอยู่

แขนงวิชา..... สาขา.....

คณะ.....

3. ท่านเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้วยวุฒิ

มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

อื่นๆ.....

4. สถานศึกษาเดิมก่อนเข้าศึกษาต่อ สังกัดหน่วยงานใด

รัฐบาล

เอกชน

อื่นๆ.....

5. ที่ตั้งของสถานศึกษาเดิมก่อนเข้าศึกษาต่อ อยู่ที่ใด

กรุงเทพฯ ปริมณฑล

ต่างจังหวัด

6. สาเหตุที่ท่านตัดสินใจเข้าเรียนที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

เลือกตามเพื่อน

อยู่ใกล้ภูมิลำเนา

ผู้ปกครองบังคับ

ชื่อเสียงมหาวิทยาลัย

สมัครใจมาเรียนเอง

อื่นๆ.....

7. ขณะกำลังศึกษา ท่านพักอยู่ที่ใด

บ้านบิดา-มารดา

บ้านญาติ

บ้านเช่า

หอพัก

วัด

อื่นๆ.....

8. สถานภาพของบิดา-มารดา ขณะศึกษาอยู่

อยู่ด้วยกัน

ถึงแก่กรรมทั้งสองคน

ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถึงแก่กรรม

แยกกันอยู่ โดยหย่าขาดจากกัน

แยกกันอยู่ ตามหน้าที่การงาน

อื่นๆ.....

9. ผู้ที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษา

บิดา-มารดา

ญาติ

พี่ชาย-พี่สาว

ได้รับทุนการศึกษา

รับผิดชอบตนเอง

อื่นๆ.....

10. ในการเข้าศึกษาต่อ ท่านรู้วัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่

รู้

ไม่รู้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสาเหตุปัญหาการออกกลางคันเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rate scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ จำนวน ข้อ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องแสดงความคิดเห็น เพียงช่องเดียวให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง ซึ่งค่าระดับความคิดเห็นมี 5 ระดับ มีความหมาย ดังนี้

- ระดับ 5** หมายถึง ท่านเห็นว่าเป็นสาเหตุการออกกลางคัน **มากที่สุด**
ระดับ 4 หมายถึง ท่านเห็นว่าเป็นสาเหตุการออกกลางคัน **มาก**
ระดับ 3 หมายถึง ท่านเห็นว่าเป็นสาเหตุการออกกลางคัน **ปานกลาง**
ระดับ 2 หมายถึง ท่านเห็นว่าเป็นสาเหตุการออกกลางคัน **น้อย**
ระดับ 1 หมายถึง ท่านเห็นว่าเป็นสาเหตุการออกกลางคัน **น้อยที่สุด**

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	รายการพิจารณา	ระดับสาเหตุการออกกลางคัน				
		5	4	3	2	1
0	นักศึกษาขาดเรียนบ่อย	✓				

จากตัวอย่างในข้อ 0 ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับสาเหตุการออกกลางคัน ในระดับ 5 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยว่า นักศึกษาขาดเรียนบ่อย เป็นสาเหตุการออกกลางคันอยู่ในระดับ **มากที่สุด**

ข้อ	รายการพิจารณา	ระดับสาเหตุการออกกลางคัน				
		5	4	3	2	1
ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม						
1	สถานศึกษามีกฎระเบียบข้อบังคับมากเกินไป					
2	สถานศึกษามีทุนการศึกษาน้อยเกินไป					
3	สถานศึกษามีพื้นที่พักผ่อน อุปกรณ์เล่นกีฬาไม่เพียงพอ					
4	บริเวณรอบสถานศึกษามีสิ่งรบกวนทำให้ไม่อยากเข้าเรียน					
5	อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีไม่เพียงพอ					
6	ระบบการรักษาความปลอดภัยต่อนักศึกษาไม่เหมาะสม					
7	ภายในสถานศึกษามีสิ่งรบกวนเกี่ยวกับยาเสพติด การพนัน					
8	การเดินทางมาสถานศึกษาไกลจากที่พัก					
9	โรงอาหารและห้องน้ำมีไม่เพียงพอ					
10	ระบบบริหารของสถานศึกษาไม่สนับสนุนและเอื้อต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ					
11	กิจกรรมในสถานศึกษามีมากเกินไปเป็นเหตุให้กระทบกระเทือนต่อการเรียนการสอน					
ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา						
1	ไม่ได้รับการช่วยเหลือดูแลอย่างใกล้ชิดจากอาจารย์ที่ปรึกษา					
2	ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการสอน					
3	ผู้สอนไม่มีความยุติธรรมและเข้มงวดการสอนมากเกินไป					
4	ผู้สอนไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีและเป็นกันเองกับผู้เรียน					
5	ผู้สอนมอบหมายงานมากเกินไป					
6	ผู้สอนขาดการควบคุมอารมณ์และประพฤติตนไม่เหมาะสม					
7	ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่น่าสนใจ เกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน					
8	สอนเร็วทำให้ตามเนื้อหาไม่ทัน					
9	ผู้สอนไม่มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า					
10	ไม่อธิบายงานที่มอบหมายหรือแบบฝึกหัดให้ชัดเจน					
11	ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น					

ข้อ	รายการพิจารณา	ระดับสาเหตุการออกกลางคัน				
		5	4	3	2	1
ด้านการจัดการเรียนการสอน						
1	เนื้อหาวิชาที่เรียนยากเกินไป					
2	จำนวนรายวิชาต่อสัปดาห์มากเกินไป					
3	เนื้อหาวิชาที่เรียนไม่เหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน					
4	เนื้อหาวิชาไม่ต่อเนื่องกับความรู้เดิม					
5	สาขาที่เรียนไม่ตรงกับความถนัด					
6	วัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ					
7	ห้องปฏิบัติและโรงฝึกงานมีไม่เพียงพอ					
8	การจัดบรรยากาศภายในห้องเรียนไม่เหมาะสม					
ด้านพฤติกรรมผู้เรียน						
1	ไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนและไม่ส่งงาน					
2	มีทัศนคติที่ไม่ดีกับผู้สอน					
3	มีทัศนคติที่ไม่ดีกับวิชาที่เรียน					
4	เข้ากลุ่มกับเพื่อนไม่ได้ มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อน					
5	มีปัญหาด้านครอบครัวและสุขภาพ					
6	ทำงานหารายได้พิเศษ จัดแบ่งเวลาเรียนไม่ได้					
7	ติดการพนัน ติดเกมส์ ติดเพื่อน ติดยาเสพติด					
8	มีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน					
9	มีปัญหาด้านความรักและความสัมพันธ์จนเสียการเรียน					
10	เรียนในสาขาที่ไม่ได้สมัครใจ					
11	ปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนใหม่ไม่ได้					
12	หลักสูตรที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการ					
ด้านสถานภาพครอบครัว						
1	มีความขัดแย้ง ทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัว					
2	รายได้ไม่เพียงพอในการสนับสนุนการเรียน					
3	ผู้ปกครองให้เรียนในสาขาวิชาที่ไม่ถนัดหรือชอบ					
4	สภาพแวดล้อมที่พักมีเสียงดังไม่เหมาะแก่การดูหนังสือ					
5	แยกกันอยู่กับครอบครัว ขาดคนคอยตักเตือน					
6	ต้องเสียสละให้พี่หรือน้องได้เรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เป็นการสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คำชี้แจง ให้ท่านกรุณาเขียนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ดังนี้

1.แนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน เกี่ยวกับ สถานศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

2.แนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน เกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

3.แนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน เกี่ยวกับ อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

4.แนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน เกี่ยวกับ พฤติกรรมนักศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....